EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/1543

av den 12 juli 2023

om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder rörande straffrättsligt samarbete på grundval av principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden, vilken sedan Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 allmänt anses vara en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.

(2) Åtgärder för att inhämta och bevara elektroniska bevis är allt viktigare för brottsutredningar och åtal i hela unionen. Effektiva förfaranden för att inhämta elektroniska bevis är av yttersta vikt för att bekämpa brottslighet, och sådana förfaranden bör omfattas av villkor och skyddsåtgärder som säkerställer full efterlevnad av de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), i synnerhet principerna om nödvändighet och proportionalitet, rättssäkerhet, integritetsskydd och skydd av personuppgifter samt konfidentialitet vid kommunikation.

(3) I det gemensamma uttalandet av den 24 mars 2016 från EU:s ministrar med ansvar för rättsliga och inrikes frågor och företrädare för unionsinstitutionerna om terrorattackerna i Bryssel poängterades behovet av att, som en prioritering, snabbare och effektivare säkra och inhämta digitala bevis samt fastställa konkreta åtgärder för att göra detta.

(4) I rådets slutsatser av den 9 juni 2016 betonades den allt större betydelsen av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden samt vikten av att skydda cyberrymden från oegentligheter och brottslig verksamhet, för våra ekonomiers och samhällens skull, och därmed behovet inom brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter av effektiva verktyg för att utreda och lagföra it-relaterade brott.

(5) I det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet och rådet av den 13 september 2017 om resiliens, avskräckning och försvar: ett starkt cyberförsvar för EU betonade kommissionen att en effektiv utredning och lagföring av cyberbrott är en viktig faktor för att avskräcka från cyberbrott, och att dagens förfaranden måste anpassas bättre till internetåldern. Cyberangreppen kan ibland överväldiga dagens förfaranden och därmed skapa särskilda behov av snabbt samarbete över gränserna.

(6) I Europaparlamentets resolution av den 3 oktober 2017 om kampen mot it-brottslighet ([3]) underströks behovet av att finna sätt att snabbare säkra och inhämta elektroniska bevis samt betydelsen av ett nära samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter, tredjeländer och tjänsteleverantörer som är verksamma på europeiskt territorium, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([4]) och Europaparlamentets och rådets

([1]) EUT C 367, 10.10.2018, s. 88.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 juni 2023 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 juni 2023.
([3]) EUT C 346, 27.9.2018, s. 29.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

direktiv (EU) 2016/680 ([5]), och befintliga avtal om ömsesidig rättslig hjälp. I Europaparlamentets resolution betonades också att det befintliga fragmenterade regelverket kan skapa problem för tjänsteleverantörer som försöker svara på framställningar på brottsbekämpningsområdet, och kommissionen uppmanades att lägga fram ett förslag till en europeisk rättslig ram för elektroniska bevis, med lämpliga skyddsåtgärder för alla berörda parters rättigheter och friheter, samtidigt som kommissionens pågående arbete välkomnades för att skapa en samarbetsplattform med en säker kommunikationskanal för digitalt utbyte av europeiska utredningsorder för elektroniska bevis och svar mellan rättsliga myndigheter i unionen.

(7) Nätverksbaserade tjänster kan tillhandahållas från vilken plats som helst och kräver inte fysisk infrastruktur, lokaler eller personal i det land där den relevanta tjänsten erbjuds. Därför lagras relevanta elektroniska bevis ofta utanför den utredande staten eller av en tjänsteleverantör som har ett verksamhetsställe utanför den staten, vilket skapar utmaningar när det gäller insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden.

(8) På grund av det sätt på vilket nätverksbaserade tjänster tillhandahålls riktas framställningar om rättsligt samarbete ofta till stater där många tjänsteleverantörer är etablerade. Dessutom har antalet framställningar ökat mångfaldigt på grund av att användningen av nätverksbaserade tjänster ökar. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU ([6]) gör det möjligt att utfärda en europeisk utredningsorder för insamling av bevis i en annan medlemsstat. I den konvention som upprättats av rådet i enlighet med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater ([7]) (*konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål*) föreskrivs också en möjlighet att begära bevis från en annan medlemsstat. De förfaranden och tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder och i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål är inte alltid lämpliga för elektroniska bevis, som är mer flyktiga till sin natur och lättare och snabbare kan komma att raderas. Det tar ofta lång tid att inhämta elektroniska bevis genom kanaler för rättsligt samarbete, vilket leder till situationer där de ledtrådar bevisen kan ge kanske inte längre är tillgängliga. Dessutom finns ingen harmoniserad ram för samarbete med tjänsteleverantörer, samtidigt som vissa leverantörer i tredjeländer tar emot direkta framställningar om andra uppgifter än innehållsdata i enlighet med vad som tillåts enligt deras tillämpliga nationella rätt. Följaktligen förlitar sig medlemsstater i allt högre grad på kanaler för frivilligt direkt samarbete med tjänsteleverantörer när sådana finns, och de tillämpar olika nationella verktyg, villkor och förfaranden. Vissa medlemsstater har vidtagit ensidiga åtgärder för innehållsdata, medan andra fortfarande förlitar sig på rättsligt samarbete.

(9) Det fragmenterade regelverket skapar problem för brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter samt för tjänsteleverantörer som försöker svara på rättsliga framställningar om elektroniska bevis, eftersom de i allt större utsträckning ställs inför osäkerhet om rättsläget och, potentiellt, lagkonflikter. Därför finns det ett behov av att fastställa särskilda regler för gränsöverskridande rättsligt samarbete för bevarande och utlämnande av elektroniska bevis, som tar hänsyn till den särskilda karaktären hos elektroniska bevis. Sådana regler bör inbegripa en skyldighet för tjänsteleverantörer som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde att svara direkt på framställningar från myndigheter i en annan medlemsstat. Denna förordning kommer därför att komplettera befintlig unionsrätt och klargöra de regler som är tillämpliga på brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter samt på tjänsteleverantörer på området för elektroniska bevis, samtidigt som full efterlevnad av de grundläggande rättigheterna säkerställs.

(10) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6 i EU-fördraget och i stadgan, i internationell rätt och i internationella avtal i vilka unionen eller samtliga medlemsstater är part, inbegripet Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, samt i medlemsstaternas konstitutioner inom deras respektive tillämpningsområde. Sådana rättigheter och principer omfattar särskilt rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, näringsfriheten, rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtionen för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet samt rätten att i straffrättsliga förfaranden inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott.

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

([7]) Konvention, upprättad av rådet på grundval av artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen, om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 197, 12.7.2000, s. 3).

(11) Ingenting i denna förordning bör tolkas som ett förbud för en verkställande myndighet att vägra en europeisk utlämnandeorder om det på grundval av objektiva faktorer finns skäl att tro att den europeiska utlämnandeordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras eller etniska ursprung, religion, sexuella läggning eller könsidentitet, nationalitet, språk eller politiska uppfattning eller att den berörda personens ställning skulle kunna skadas av något av dessa skäl.

(12) Förfarandet med en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden bygger på principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna och en presumtion om att medlemsstaterna respekterar unionsrätten, rättsstatens principer och i synnerhet de grundläggande rättigheterna, som utgör avgörande delar av unionens område med frihet, säkerhet och rättvisa. Ett sådant förfarande gör det möjligt för nationella behöriga myndigheter att översända sådana order direkt till tjänsteleverantörer.

(13) Respekten för privatlivet och familjelivet samt skyddet av fysiska personer när det gäller behandling av personuppgifter utgör grundläggande rättigheter. I enlighet med artiklarna 7 och 8.1 i stadgan har var och en rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer samt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.

(14) Vid genomförandet av denna förordning bör medlemsstaterna säkerställa att personuppgifter skyddas och behandlas i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680 samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ([8]), inbegripet vid ytterligare användning, överföring och vidarebefordran av de uppgifter som inhämtats.

(15) Personuppgifter som inhämtas enligt denna förordning bör behandlas endast om det är nödvändigt och på ett sätt som är proportionellt i förhållande till ändamålen förebyggande, utredning, upptäckt och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder och utövande av rätten till försvar. Medlemsstaterna bör i synnerhet säkerställa att lämpliga strategier och åtgärder för dataskydd tillämpas på översändandet av personuppgifter från behöriga myndigheter till tjänsteleverantörer vid tillämpningen av denna förordning, inbegripet åtgärder för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Tjänsteleverantörerna bör säkerställa att samma skyddsåtgärder tillämpas vid översändandet av personuppgifter till behöriga myndigheter. Endast behöriga personer bör ha tillgång till information som innehåller personuppgifter, vilket kan uppnås genom förfaranden för autentisering.

(16) De processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU ([9]), 2012/13/EU ([10]), 2013/48/EU ([11]), (EU) 2016/343 ([12]), (EU) 2016/800 ([13]) och (EU) 2016/1919 ([14]) bör, inom dessa direktivs tillämpningsområden, tillämpas på straffrättsliga förfaranden som omfattas av denna förordning med avseende på de medlemsstater som är bundna av dessa direktiv. Rättssäkerhetsgarantierna enligt stadgan bör också tillämpas.

(17) För att garantera full respekt för de grundläggande rättigheterna bör värdet av bevis som har samlats in vid tillämpningen av denna förordning bedömas av den behöriga rättsliga myndigheten vid en rättegång, i enlighet med nationell rätt och i framförallt i överensstämmelse med rätten till en opartisk domstol och rätten till försvar.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1).

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1919 av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1).

(18) I denna förordning fastställs regler enligt vilka en behörig rättslig myndighet i unionen, i straffrättsliga förfaranden eller för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden, inbegripet brottsutredningar, i enlighet med denna förordning, kan beordra en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen att lämna ut eller bevara elektroniska bevis genom en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder. Denna förordning bör tillämpas i samtliga gränsöverskridande fall när en tjänsteleverantör har sitt utsedda verksamhetsställe eller rättsliga ombud i en annan medlemsstat. Denna förordning påverkar inte de nationella myndigheternas befogenheter att rikta framställningar till tjänsteleverantörer som har ett verksamhetsställe eller är representerade på deras territorium i syfte att säkerställa att dessa följer liknande nationella bestämmelser.

(19) Denna förordning bör endast reglera insamling av uppgifter som lagras av en tjänsteleverantör vid den tidpunkt då en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder tas emot. Den bör inte föreskriva någon allmän datalagringsskyldighet för tjänsteleverantörer och bör inte leda till någon allmän och odifferentierad lagring av data. Denna förordning bör inte heller ge rätt till dataavlyssning eller inhämtande av uppgifter som har lagrats efter mottagandet av en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder.

(20) Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka tjänsteleverantörernas eller deras användares användning av kryptering. Uppgifter som begärs genom en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder bör tillhandahållas eller bevaras oavsett om de är krypterade eller inte. Denna förordning bör dock inte föreskriva någon skyldighet för tjänsteleverantörer att dekryptera uppgifter.

(21) I många fall lagras uppgifter, eller behandlas på annat sätt, inte längre i användarens utrustning, utan via en molnbaserad infrastruktur som är tillgänglig var som helst. För att driva sådana tjänster måste tjänsteleverantörer inte ha ett verksamhetsställe eller servrar i en viss jurisdiktion. Därför bör tillämpningen av denna förordning inte vara beroende av den faktiska platsen för tjänsteleverantörens verksamhet eller den lokal där uppgifterna behandlas eller lagras.

(22) Denna förordning påverkar inte myndigheternas utredningsbefogenheter i civilrättsliga eller administrativa förfaranden, inte heller då sådana förfaranden kan leda till sanktioner.

(23) Eftersom förfaranden för ömsesidig rättslig hjälp kan betraktas som straffrättsliga förfaranden i enlighet med tillämplig nationell rätt i medlemsstaterna bör det tydliggöras att en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder inte bör utfärdas för tillhandahållande av ömsesidig rättslig hjälp till en annan medlemsstat eller ett tredjeland. I sådana fall bör framställningar om ömsesidig rättslig hjälp ställas till den medlemsstat eller det tredjeland som kan tillhandahålla ömsesidig rättslig hjälp enligt nationell rätt.

(24) Inom ramen för straffrättsliga förfaranden bör en europeisk utlämnandeorder och en europeisk bevarandeorder endast utfärdas för specifika straffrättsliga förfaranden rörande ett specifikt brott som redan har ägt rum, efter en individuell bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten av en sådan order i varje enskilt fall, med beaktande av den misstänkta eller tilltalade personens rättigheter.

(25) Denna förordning bör också tillämpas på förfaranden som inleds av en utfärdande myndighet för att lokalisera en dömd person som har undandragit sig lagföring, i syfte att verkställa fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden. Om fängelsestraffet eller den andra frihetsberövande åtgärden beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen bör det emellertid inte vara möjligt att utfärda en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder eftersom medlemsstaternas nationella rätt avseende sådana domar varierar avsevärt inom unionen.

(26) Denna förordning bör tillämpas på tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster i unionen, och det bör vara möjligt att utfärda de order som föreskrivs i denna förordning endast för uppgifter som hänför sig till tjänster som erbjuds i unionen. Tjänster som erbjuds uteslutande utanför unionen bör inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, även om tjänsteleverantören har ett verksamhetsställe i unionen. Därför bör denna förordning inte tillåta åtkomst till andra uppgifter än uppgifter som rör de tjänster som erbjuds användaren i unionen av dessa tjänsteleverantörer.

(27) De tjänsteleverantörer som är mest relevanta när det gäller insamling av bevis i straffrättsliga förfaranden är leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och specifika leverantörer av sådana informationssamhällets tjänster som underlättar interaktion mellan användare. Båda grupperna bör därför omfattas av denna förordning. Elektroniska kommunikationstjänster definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 ([15]), och omfattar interpersonella kommunikationstjänster såsom VoIP, meddelandetjänster och e-posttjänster. Denna

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

förordning bör också vara tillämplig på leverantörer av informationssamhällets tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 ([16]) som inte kan klassas som leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster, men som erbjuder sina användare möjligheten att kommunicera med varandra eller erbjuder sina användare tjänster som kan användas för att lagra eller på annat sätt behandla uppgifter för deras räkning. Detta skulle vara i linje med de termer som används i Europarådets konvention om it-brottslighet (ETS nr 185) (*Budapestkonventionen*), upprättad i Budapest den 23 november 2001. Uppgiftsbehandling bör förstås i teknisk mening, alltså som skapande eller manipulation av uppgifter, dvs. teknisk bearbetning för att framställa eller ändra uppgifter med hjälp av datorernas bearbetningskapacitet. De kategorier av tjänsteleverantörer som omfattas av denna förordning bör exempelvis inkludera marknadsplatser online som ger konsumenter och företag möjlighet att kommunicera med varandra och andra värdtjänster, även när tjänsten tillhandahålls via molntjänster, liksom plattformar för onlinespel. Om en leverantör av informationssamhällets tjänster inte ger sina användare möjlighet att kommunicera med varandra utan endast med tjänsteleverantören, eller inte ger en möjlighet att lagra eller på annat sätt behandla uppgifter, eller om lagringen av uppgifter inte är en avgörande komponent, det vill säga en väsentlig del, av den tjänst som tillhandahålls användarna, såsom rättsliga tjänster, dataarkitekturtjänster och bokföringstjänster som tillhandahålls online på distans, bör den inte omfattas av definitionen av *tjänsteleverantör* i denna förordning, även om de tjänster som tillhandahålls av den tjänsteleverantören är informationssamhällets tjänster i den mening som avses i direktiv (EU) 2015/1535.

(28) Leverantörer av infrastrukturtjänster som rör tilldelning av namn och nummer, såsom domännamnsregister och domännamnsregistratorer samt leverantörer av integritetstjänster och proxytjänster eller regionala internetregister för IP-adresser, är särskilt relevanta när det gäller att identifiera aktörer bakom skadliga eller komprometterade webbplatser. De innehar uppgifter som skulle kunna göra det möjligt att identifiera en person eller enhet som ligger bakom en webbplats som används för brottslig verksamhet, eller offret för en brottslig verksamhet.

(29) För att fastställa om en tjänsteleverantör erbjuder tjänster i unionen krävs en bedömning av huruvida tjänsteleverantören gör det möjligt för fysiska eller juridiska personer i en eller flera medlemsstater att använda dess tjänster. Enbart det faktum att ett onlinegränssnitt är tillgängligt i unionen, till exempel genom en tjänsteleverantörs eller en mellanhands webbplats eller en e-postadress eller andra kontaktuppgifter, bör dock inte i sig anses vara tillräckligt för att fastställa att en tjänsteleverantör erbjuder tjänster i unionen i den mening som avses i denna förordning.

(30) En betydande anknytning till unionen bör också vara relevant för att fastställa huruvida en tjänsteleverantör erbjuder tjänster i unionen. En sådan betydande anknytning till unionen bör anses föreligga om tjänsteleverantören har ett verksamhetsställe i unionen. I avsaknad av ett sådant verksamhetsställe bör kriteriet avseende en betydande anknytning baseras på specifika faktiska kriterier som att det finns ett betydande antal användare i en eller flera medlemsstater, eller att verksamheten är inriktad på en eller flera medlemsstater. Huruvida verksamheten är inriktad på en eller flera medlemsstater bör fastställas på grundval av alla relevanta omständigheter, inbegripet faktorer som användningen av ett språk eller en valuta som allmänt används i den medlemsstaten, eller möjligheten att beställa varor eller tjänster. Att verksamheten är inriktad på en medlemsstat skulle också kunna härledas från det faktum att det finns en app i den berörda nationella appbutiken, att lokal marknadsföring eller reklam görs på det språk som allmänt används i den medlemsstaten eller att kundkontakter, till exempel kundtjänst, sköts på det språk som allmänt används i den medlemsstaten. En betydande anknytning bör också anses föreligga när en tjänsteleverantör riktar sin verksamhet mot en eller flera medlemsstater enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ([17]). Däremot bör tillhandahållande av en tjänst enbart i syfte att efterleva det förbud mot diskriminering som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 ([18]) inte utan ytterligare skäl anses innebära att verksamheten är inriktad på ett visst territorium inom unionen. Samma överväganden bör tillämpas för att fastställa huruvida en tjänsteleverantör erbjuder tjänster i en medlemsstat.

([16]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordningarna (EG) nr 2006/2004 och (EU) 2017/2394 samt direktiv 2009/22/EG (EUT L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

(31) Denna förordning bör omfatta uppgiftskategorierna abonnentuppgifter, trafikuppgifter och innehållsdata. Sådana kategoriseringar är i linje med många medlemsstaters rätt och unionsrätten, såsom direktiv 2002/58/EG och domstolens rättspraxis samt internationell rätt, särskilt Budapestkonventionen.

(32) IP-adresser samt åtkomstnummer och relaterad information kan utgöra en avgörande utgångspunkt för brottsutredningar där en misstänkt persons identitet inte är känd. De registreras vanligen som en del av registreringen av en händelse, också kallat en serverlogg, som anger när en användares åtkomst till en tjänst inleds och avslutas. De utgörs ofta av en enskild IP-adress, antingen statisk eller dynamisk, eller annan identifierare som utpekar det nätverksgränssnitt som använts under åtkomstsessionen. Relaterad information om när användares åtkomst till en tjänst såsom källportar och tidsstämpel inleds och avslutas behövs eftersom IP-adresser ofta delas mellan användarna, till exempel när det finns Carrier Grade Network Address Translation (CGN) eller tekniska motsvarigheter. I enlighet med unionens regelverk ska IP-adresser dock betraktas som personuppgifter och åtnjuta fullständigt skydd enligt unionens dataskyddsregelverk. Dessutom kan IP-adresser under vissa omständigheter betraktas som trafikuppgifter. Åtkomstnummer och relaterad information betraktas också som trafikuppgifter i vissa medlemsstater. I samband med en viss brottsutredning kan dock brottsbekämpande myndigheter tvingas begära en IP-adress samt åtkomstnummer och relaterad information med det enda syftet att identifiera användaren innan abonnentuppgifter avseende den identifieraren kan begäras från tjänsteleverantören. I sådana fall är det lämpligt att tillämpa samma ordning som för abonnentuppgifter enligt definitionen i denna förordning.

(33) När IP-adresser, åtkomstnummer och relaterad information inte begärs med det enda syftet att identifiera användaren i en specifik brottsutredning, begärs de i allmänhet för inhämtande av information som i högre grad inkräktar på den personliga integriteten, såsom användarens kontakter och vistelseort. De skulle därmed kunna användas för att fastställa en omfattande profil för en berörd person, men kan samtidigt behandlas och analyseras lättare än innehållsdata eftersom de presenteras i ett strukturerat och standardiserat format. I sådana situationer är det därför viktigt att IP-adresser, åtkomstnummer och relaterad information som inte begärs med det enda syftet att identifiera användaren i en specifik brottsutredning behandlas som trafikuppgifter och begärs enligt samma ordning som för innehållsdata, enligt definitionen i denna förordning.

(34) Alla uppgiftskategorier innehåller personuppgifter och omfattas därmed av skyddsåtgärder enligt unionens dataskyddsregelverk. Graden av inverkan på de grundläggande rättigheterna varierar dock mellan kategorierna, i synnerhet mellan abonnentuppgifter och uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, å ena sidan, och trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, och innehållsdata, å andra sidan. Abonnentuppgifter och IP-adresser, åtkomstnummer och relaterad information, om de begärts med det enda syftet att identifiera användaren, kan vara användbara för att vid en utredning få de första ledtrådarna om en misstänkt persons identitet, men trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, och innehållsdata är i många fall mer relevanta som bevismaterial. Det är därför viktigt att alla dessa uppgiftskategorier omfattas av denna förordning. På grund av den varierande graden av ingrepp i de grundläggande rättigheterna bör det införas lämpliga skyddsåtgärder och villkor för inhämtande av sådana uppgifter.

(35) Situationer där det föreligger ett överhängande hot mot en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet bör behandlas som nödsituationer och medge kortare tidsfrister för tjänsteleverantören och den verkställande myndigheten. Om en driftsstörning vid eller en förstörelse av kritisk infrastruktur enligt definitionen i rådets direktiv 2008/114/EG ([19]) skulle innebära ett sådant hot, inbegripet genom allvarlig skada på tillhandahållandet av basförnödenheter till befolkningen eller på utövandet av statens kärnfunktioner, bör en sådan situation också behandlas som en nödsituation, i enlighet med unionsrätten.

(36) När en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder utfärdas bör en rättslig myndighet alltid delta i antingen utfärdandet eller godkännandet av ordern. Med tanke på den mer känsliga karaktären hos trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, och hos innehållsdata, kräver utfärdande eller godkännande av en europeisk utlämnandeorder för att inhämta dessa uppgiftskategorier prövning av en domare. Eftersom abonnentuppgifter och uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, är mindre känsliga, kan en europeisk utlämnandeorder för att inhämta sådana uppgifter dessutom utfärdas eller

([19]) Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

godkännas av en behörig allmän åklagare. I enlighet med rätten till en opartisk domstol, som skyddas av stadgan och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, ska allmänna åklagare utöva sitt ansvar på ett objektivt sätt och fatta beslut om utfärdande eller godkännande av en europeiska utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder enbart på grundval av de faktiska omständigheterna i ärendet och med beaktande av all bevisning som talar till den berörda personens för- och nackdel.

(37) För att säkerställa att de grundläggande rättigheterna fullt ut skyddas bör rättsliga myndigheters godkännanden av europeiska utlämnandeorder eller europeiska bevarandeorder i princip erhållas innan den berörda ordern utfärdas. Undantag från den principen bör göras endast i vederbörligen motiverade nödsituationer när det gäller utlämnande av abonnentuppgifter eller uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för bevarande av uppgifter, om det inte är möjligt att erhålla förhandsgodkännande från den rättsliga myndigheten i tid, särskilt om anledningen är att den godkännande myndigheten inte kan nås för att lämna ett godkännande och hotet är så överhängande att omedelbara åtgärder måste vidtas. Sådana undantag bör dock göras endast om den myndighet som utfärdar den berörda ordern skulle kunna utfärda en order i ett liknande inhemskt ärende enligt nationell rätt utan förhandsgodkännande.

(38) En europeisk utlämnandeorder bör utfärdas endast om det är nödvändigt, proportionellt, lämpligt och relevant i det berörda fallet. Den utfärdande myndigheten bör beakta den misstänktes eller tilltalades rättigheter i förfaranden som rör ett brott och bör utfärda en europeisk utlämnandeorder endast om en sådan order skulle ha kunnat utfärdas på samma villkor i ett liknande inhemskt ärende. Vid bedömningen av huruvida en europeisk utlämnandeorder ska utfärdas bör hänsyn tas till om ordern är begränsad till vad som är strikt nödvändigt för att uppnå det legitima målet att inhämta de uppgifter som är relevanta och nödvändiga som bevis i det enskilda fallet.

(39) Om en europeisk utlämnandeorder utfärdas för inhämtande av olika uppgiftskategorier bör den utfärdande myndigheten säkerställa att villkor och förfaranden, såsom anmälan till den verkställande myndigheten, iakttas för var och en av dessa uppgiftskategorier.

(40) Med tanke på den mer känsliga karaktären hos trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, och innehållsdata, bör en avgränsning göras avseende det materiella tillämpningsområdet för denna förordning. Det bör vara möjligt att utfärda en europeisk utlämnandeorder för att inhämta abonnentuppgifter eller uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, för alla brott; en europeisk utlämnandeorder för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata bör vara föremål för striktare krav med tanke på att dessa uppgifter är känsligare. Denna förordning bör föreskriva ett tröskelvärde med avseende på dess tillämpningsområde, för att möjliggöra en mer proportionell ansats, tillsammans med ett antal andra förhands- och efterhandsvillkor och skyddsåtgärder för att säkerställa respekt för proportionalitetsprincipen och de berörda personernas rättigheter. Samtidigt bör ett sådant tröskelvärde inte begränsa denna förordnings effektivitet och tillämparnas användning av den. Genom att tillåta utfärdande av europeiska utlämnandeorder i straffrättsliga förfaranden endast för brott med maximistraff på minst tre års fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd begränsas denna förordnings tillämpningsområde till allvarligare brott, utan att i alltför hög grad påverka aktörernas möjligheter att använda den. Den begränsningen skulle utesluta ett betydande antal brott som medlemsstaterna anser vara mindre allvarliga från tillämpningsområdet för denna förordning, vilket uttrycks genom kortare maximistraff. Den begränsningen har också fördelen att den är lätt att tillämpa i praktiken.

(41) Vid vissa typer av brott finns bevisen vanligen tillgängliga endast i elektronisk form, vilket innebär att de till sin natur är flyktiga. Detta är fallet när det gäller it-relaterade brott – även sådana som inte kan betraktas som allvarliga i sig, men som skulle kunna orsaka omfattande eller betydande skador, särskilt brott med liten enskild inverkan men stor volym och total skadeverkan. I de flesta fall där brottet har begåtts med hjälp av ett informationssystem skulle en tillämpning av samma tröskelvärde som för andra typer av brott i stor utsträckning leda till straffrihet. Detta motiverar att denna förordning tillämpas på sådana brott även om maximistraffet är fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på mindre än tre års fängelse. Terrorismrelaterade brott i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 ([20]) och brott i fråga om sexuella övergrepp mot

([20]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

och sexuell exploatering av barn i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU ([21]) bör inte kräva att det lägsta maximistraffet är fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tre år.

(42) Som utgångspunkt bör en europeisk utlämnandeorder ställas till tjänsteleverantörer som agerar som personuppgiftsansvariga. Under vissa omständigheter kan det dock vara särskilt svårt att avgöra om en tjänsteleverantör har rollen som personuppgiftsansvarig eller personuppgiftsbiträde, särskilt när flera tjänsteleverantörer är involverade i behandlingen av uppgifter eller när tjänsteleverantörer behandlar uppgifterna på en fysisk persons vägnar. För att skilja mellan den personuppgiftsansvariges och personuppgiftsbiträdets roller när det gäller en viss uppsättning uppgifter krävs inte bara specialkunskaper om det rättsliga sammanhanget, utan det kan också kräva en tolkning av i många fall mycket komplexa avtalsramar som i ett specifikt fall ger olika tjänsteleverantörer olika uppgifter och roller med avseende på en viss uppsättning uppgifter. När tjänsteleverantörer behandlar uppgifter på en fysisk persons vägnar kan det i vissa fall vara svårt att fastställa vem som är personuppgiftsansvarig, även om bara en tjänsteleverantör är involverad. Om de berörda uppgifterna lagras eller på annat sätt behandlas av en tjänsteleverantör och det trots rimliga ansträngningar från den utfärdande myndighetens sida inte råder klarhet om vem som är personuppgiftsansvarig, bör det därför vara möjligt att ställa en europeisk utlämnandeorder direkt till den tjänsteleverantören. I vissa fall skulle det dessutom kunna vara till skada för utredningen i det berörda fallet att rikta sig till den personuppgiftsansvarige, till exempel på grund av att den personuppgiftsansvarige är en misstänkt, tilltalad eller dömd person eller att det finns tecken på att den personuppgiftsansvarige skulle kunna agera i den persons intresse som är föremål för utredningen. Även i dessa fall bör det vara möjligt att ställa en europeisk utlämnandeorder direkt till den tjänsteleverantör som behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar. Detta bör inte påverka den utfärdande myndighetens rätt att beordra tjänsteleverantören att bevara uppgifterna.

(43) I enlighet med förordning (EU) 2016/679 bör det personuppgiftsbiträde som lagrar eller på annat sätt behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar informera den personuppgiftsansvarige om utlämnandet av uppgifterna, såvida inte den utfärdande myndigheten har begärt att tjänsteleverantören ska avstå från att informera den personuppgiftsansvarige, under så lång tid som det är nödvändigt och proportionellt, för att inte hindra de relevanta straffrättsliga förfarandena. I det fallet bör den utfärdande myndigheten i ärendet ange skälen till fördröjningen med att informera den personuppgiftsansvarige, och en kort motivering bör också läggas till i det åtföljande intyg som översänds till mottagaren.

(44) Om uppgifterna lagras eller på annat sätt behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller en offentlig myndighet bör det vara möjligt att utfärda en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder endast om den offentliga myndighet för vilken uppgifterna lagras eller på annat sätt behandlas är belägen i den utfärdande staten.

(45) I fall där uppgifter som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt enligt den utfärdande statens rätt lagras eller på annat sätt behandlas av en tjänsteleverantör som en del av en infrastruktur som tillhandahålls yrkesutövare som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt inom ramen för deras verksamhet, bör det vara möjligt att utfärda en europeisk utlämnandeorder endast för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata om den yrkesutövare som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt är bosatt i den utfärdande staten, om det skulle kunna vara till skada för utredningen att rikta sig till den yrkesutövare som omfattas av sekretesskydd eller om undantag gjorts från sekretessen eller tystnadsplikten i enlighet med tillämplig rätt.

(46) Principen *ne bis in idem* är en grundläggande rättsprincip i unionen som erkänns i stadgan och vidareutvecklas i Europeiska unionens domstols rättspraxis. Om den utfärdande myndigheten har skäl att anta att parallella straffrättsliga förfaranden kan pågå i en annan medlemsstat bör den samråda med myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med rådets rambeslut 2009/948/RIF ([22]). Under alla omständigheter ska en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder inte utfärdas om den utfärdande myndigheten har skäl att anta att detta skulle strida mot principen *ne bis in idem*.

(47) I andra instrument för ömsesidigt erkännande, såsom direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder, hänvisas det till immunitet och privilegier, som kan avse kategorier av personer, till exempel diplomater, eller särskilt skyddade förhållanden, till exempel rätten till förtrolig kommunikation mellan advokat och klient eller journalisters rätt att inte röja sina källor. Omfattningen och effekterna av immunitet och privilegier varierar beroende på den tillämpliga nationella rätt som bör beaktas vid tidpunkten för utfärdandet av en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder, eftersom den utfärdande myndigheten bör kunna utfärda ordern endast om den skulle ha kunnat utfärdas på samma villkor i ett liknande inhemskt fall. Det finns ingen

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

([22]) Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

gemensam definition av vad som utgör immunitet eller privilegier i unionsrätten. Den exakta definitionen av dessa begrepp överlåts därför till nationell rätt, och definitionen kan omfatta skydd som är tillämpligt på exempelvis medicinska och juridiska yrken, även när specialiserade plattformar används inom dessa yrken. Den exakta definitionen av immunitet och privilegier kan också omfatta regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.

(48) Om den utfärdande myndigheten försöker inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata, genom att utfärda en europeisk utlämnandeorder och har rimliga skäl att anta att de begärda uppgifterna skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt, eller att dessa uppgifter i den staten omfattas av regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier, bör den utfärdande myndigheten kunna begära klargöranden innan den europeiska utlämnandeordern utfärdas, inbegripet genom samråd med de behöriga myndigheterna i den verkställande staten, antingen direkt eller via Eurojust eller det europeiska rättsliga nätverket.

(49) Det bör vara möjligt att utfärda en europeisk bevarandeorder för alla brott. Den utfärdande myndigheten bör beakta den misstänktes eller tilltalades rättigheter i förfaranden som rör ett brott och bör utfärda en europeisk bevarandeorder endast om en sådan order skulle ha kunnat utfärdas på samma villkor i ett liknande inhemskt fall och om det är nödvändigt, proportionellt, lämpligt och relevant i det berörda fallet. Vid bedömningen av huruvida en europeisk bevarandeorder ska utfärdas bör hänsyn tas till om ordern är begränsad till vad som är strikt nödvändigt för att uppnå det legitima syftet att förhindra avlägsnande, radering eller ändring av uppgifter som är relevanta och nödvändiga som bevis i ett enskilt fall i situationer där utlämnandet av dessa uppgifter skulle kunna ta längre tid.

(50) Europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder bör ställas direkt till det utsedda verksamhetsstället eller till det rättsliga ombud som utsetts av tjänsteleverantören enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 ([23]). I nödsituationer enligt definitionen i denna förordning, där en tjänsteleverantörs utsedda verksamhetsställe eller rättsliga ombud inte reagerar på det åtföljande intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder inom tidsfristerna eller inte har utsetts inom de tidsfrister som anges i direktiv (EU) 2023/1544, bör det undantagsvis vara möjligt att ställa intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder till något annat av tjänsteleverantörens verksamhetsställen eller rättsliga ombud i unionen samtidigt som eller i stället för att begära fullföljande av den ursprungliga ordern i enlighet med denna förordning. Med hänsyn till dessa olika möjliga scenarier används den allmänna termen *mottagare* i bestämmelserna i denna förordning.

(51) Med tanke på den mer känsliga karaktären hos en europeisk utlämnandeorder för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata, är det lämpligt att införa ett anmälningsförfarande för europeiska utlämnandeorder för att inhämta dessa uppgiftskategorier. Det anmälningsförfarandet bör involvera en verkställande myndighet och utgöras av översändandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder till den myndigheten samtidigt som intyget om en europeisk utlämnandeorder översänds till mottagaren. Om en europeisk utlämnandeorder utfärdas för att inhämta elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden med betydande och starka kopplingar till den utfärdande staten bör det dock inte krävas någon anmälan till den verkställande myndigheten. Sådana kopplingar bör antas föreligga om den utfärdande myndigheten vid tidpunkten för utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern har rimliga skäl att anta att brottet har begåtts, är på väg att begås eller sannolikt kommer att begås i den utfärdande staten, och om den person vars uppgifter begärs är bosatt i den utfärdande staten.

(52) Vid tillämpningen av denna förordning bör ett brott anses ha begåtts, vara på väg att begås eller sannolikt komma att begås i den utfärdande staten om detta anses vara fallet i enlighet med den utfärdande statens nationella rätt. I vissa fall, särskilt när det gäller it-brottslighet, är vissa faktiska omständigheter, såsom brottsoffrets bosättningsort, vanligtvis viktiga indikationer att beakta vid fastställandet av var brottet har begåtts. Till exempel kan brott som begås med utpressningsprogram (ransomware) ofta anses ha begåtts där offret för ett sådant brott är bosatt, även om det är osäkert exakt var brottet som begås med utpressningsprogrammet har inletts. Fastställandet av den plats där brottet begicks bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om behörighet för de relevanta brotten enligt tillämplig nationell rätt.

([23]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 av den 12 juli 2023 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden (se sidan 181 i detta nummer av EUT).

(53) Det är den utfärdande myndigheten som, vid tidpunkten för utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata, och på grundval av det material som den har tillgång till, ska bedöma om det finns rimliga skäl att anta att den person vars uppgifter begärs är bosatt i den utfärdande staten. I detta avseende kan olika objektiva omständigheter som kan tyda på att den berörda personen har etablerat eller har för avsikt att etablera sina huvudsakliga intressen i en viss medlemsstat vara relevanta. Det följer av behovet av en enhetlig tillämpning av unionsrätten och av principen om likabehandling att begreppet *bosättning* i detta särskilda sammanhang bör ges en enhetlig tolkning i hela unionen. Det kan finnas rimliga skäl att anta att en person är bosatt i en utfärdande stat, särskilt om en person är registrerad som bosatt i en utfärdande stat, vilket framgår genom innehav av ett identitetskort eller ett uppehållstillstånd eller av en registrering i ett officiellt bosättningsregister. I avsaknad av registrering i den utfärdande staten skulle bosättningsorten kunna indikeras av att en person har uttryckt sin avsikt att bosätta sig i den medlemsstaten eller, efter en stadig vistelse under en viss tid i den medlemsstaten, har fått en sådan anknytning till denna medlemsstat som kan jämställas med sådan anknytning som följer av att personen är formellt bosatt i den medlemsstaten. För att avgöra huruvida det i en specifik situation föreligger tillräcklig anknytning mellan den berörda personen och den utfärdande staten som ger upphov till rimliga skäl att anta att den berörda personen är bosatt i den staten, kan olika objektiva omständigheter som kännetecknar denna persons situation beaktas, särskilt inbegripet varaktigheten för, arten av och villkoren för personens vistelse i den utfärdande staten eller de familjeband eller ekonomiska band som personen har till denna medlemsstat. Ett registrerat fordon, ett bankkonto, det faktum att personens vistelse i den utfärdande staten har varit oavbruten eller andra objektiva faktorer kan vara av betydelse för att fastställa att det finns rimliga skäl att anta att den berörda personen är bosatt i den utfärdande staten. Ett kort besök, en semestervistelse, även i en semesterbostad, eller en liknande vistelse i den utfärdande staten utan ytterligare betydande anknytning är inte tillräckligt för ett antagande om bosättning i den medlemsstaten. I fall där den utfärdande myndigheten vid tidpunkten för utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata, inte har rimliga skäl att anta att den person vars uppgifter begärs är bosatt i den utfärdande staten, bör den utfärdande myndigheten anmäla detta till den verkställande myndigheten.

(54) För att påskynda förfarandet bör bedömningen av huruvida det finns ett behov av anmälan till den verkställande myndigheten ske vid tidpunkten för utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern. Eventuella senare ändringar av bosättning bör inte påverka förfarandet. Den berörda personen bör kunna åberopa sina rättigheter samt reglerna om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier under hela det straffrättsliga förfarandet, och den verkställande myndigheten bör kunna åberopa en vägransgrund om det i undantagsfall, på grundval av specifika och objektiva uppgifter, finns goda skäl att anta att ett fullföljande av ordern, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan. Dessutom bör det vara möjligt att åberopa dessa grunder under verkställighetsförfarandet.

(55) En europeisk utlämnandeorder bör översändas genom ett intyg om en europeisk utlämnandeorder, och en europeisk bevarandeorder bör översändas genom ett intyg om en europeisk bevarandeorder. Om det behövs bör intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder översättas till ett av unionens officiella språk som godtas av mottagaren. Om tjänsteleverantören inte har angett något språk bör intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder översättas till ett officiellt språk i den medlemsstat där det utsedda verksamhetsstället eller tjänsteleverantörens rättsliga ombud befinner sig, eller till ett annat officiellt språk som det utsedda verksamhetsstället eller tjänsteleverantörens rättsliga ombud har uppgett att det godtar. Om en anmälan till den verkställande myndigheten krävs enligt denna förordning bör det intyg om en europeisk utlämnandeorder som ska översändas till den myndigheten översättas till ett officiellt språk i den verkställande staten eller till ett annat av unionens officiella språk som godtas av den staten. I detta avseende bör varje medlemsstat uppmuntras att när som helst i en skriftlig förklaring till kommissionen ange om och på vilket eller vilka av unionens officiella språk utöver det eller de officiella språken i den egna medlemsstaten som de godtar översättningar av intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder. Kommissionen bör göra sådana förklaringar tillgängliga för samtliga medlemsstater och för det europeiska rättsliga nätverket.

(56) Om ett intyg om en europeisk utlämnandeorder har utfärdats och en anmälan till den verkställande myndigheten inte krävs enligt denna förordning bör mottagaren vid mottagandet av intyget säkerställa att de begärda uppgifterna översänds direkt till den utfärdande myndigheten eller de i intyget angivna brottsbekämpande myndigheterna senast tio dagar efter mottagandet av intyget. Om det enligt denna förordning krävs en anmälan till den verkställande myndigheten vid mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder bör tjänsteleverantören agera skyndsamt för att bevara uppgifterna. Om den verkställande myndigheten inte har åberopat några vägransgrunder enligt denna förordning inom tio dagar efter mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder bör mottagaren säkerställa att de begärda uppgifterna direkt översänds till den utfärdande myndigheten eller de i intyget angivna brottsbekämpande myndigheterna vid utgången av den tiodagarsperioden. Om den verkställande myndigheten, redan före utgången av tiodagarsperioden, bekräftar för den utfärdande myndigheten och

mottagaren att den inte kommer att åberopa någon vägransgrund bör mottagaren agera så snart som möjligt efter en sådan bekräftelse och senast vid utgången av denna tiodagarsperiod. De kortare tidsfrister som är tillämpliga i nödsituationer enligt definitionen i denna förordning bör respekteras av mottagaren och, i tillämpliga fall, av den verkställande myndigheten. Mottagaren och, i tillämpliga fall, den verkställande myndigheten bör fullfölja intyget om en europeisk utlämnandeorder så snart som möjligt, inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning, med största möjliga beaktande av de processuella tidsfrister och andra tidsfrister som anges av den utfärdande staten.

(57) Om mottagaren, enbart på grundval av informationen i intyget om en europeisk utlämnandeorder eller i intyget om en europeisk bevarandeorder, anser att fullföljandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder skulle kunna inkräkta på immunitet eller privilegier, eller på regler om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier, enligt rätten i den verkställande staten, bör mottagaren informera den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten. När det gäller intyg om en europeisk utlämnandeorder bör den utfärdande myndigheten, om ingen anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt denna förordning, beakta den information som mottagits från mottagaren och, på eget initiativ eller på begäran av den verkställande myndigheten, besluta huruvida den europeiska utlämnandeordern ska återkallas, anpassas eller upprätthållas. Om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt denna förordning bör den utfärdande myndigheten beakta den information som mottagits från mottagaren och besluta huruvida den europeiska utlämnandeordern ska återkallas, anpassas eller upprätthållas. Det bör också vara möjligt för den verkställande myndigheten att åberopa de vägransgrunder som anges i denna förordning.

(58) För att göra det möjligt för mottagaren att hantera formella problem med ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder är det nödvändigt att upprätta ett kommunikationsförfarande mellan mottagaren och den utfärdande myndigheten samt, om en anmälan till den verkställande myndigheten har gjorts enligt denna förordning, mellan mottagaren och den verkställande myndigheten, i de fall där intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder är ofullständigt, innehåller uppenbara fel eller inte innehåller tillräcklig information för att fullfölja den berörda ordern. Om mottagaren av andra skäl inte tillhandahåller informationen på ett uttömmande sätt eller inom angiven tid, till exempel eftersom den anser att det strider mot en skyldighet enligt rätten i ett tredjeland eller eftersom den anser att den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern inte har utfärdats i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning, bör den informera den utfärdande myndigheten samt, om en anmälan till den verkställande myndigheten gjorts, den verkställande myndigheten och tillhandahålla motiveringar till att intyget om den europeiska utlämnandeordern eller intyget om den europeiska bevarandeordern inte fullföljts inom angiven tid. Kommunikationsförfarandet bör alltså göra det möjligt för den utfärdande myndigheten att korrigera eller ompröva den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern i ett tidigt skede. För att garantera att de begärda uppgifterna finns tillgängliga bör mottagaren bevara dessa uppgifter om den mottagaren kan identifiera dessa uppgifter.

(59) Mottagaren bör inte vara skyldig att efterleva den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern om det föreligger en faktisk omöjlighet till följd av omständigheter som inte beror på mottagaren eller, om den inte är densamme, tjänsteleverantören vid den tidpunkt då den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern mottogs. En faktisk omöjlighet ska anses föreligga om den person vars uppgifter begärs inte är kund hos tjänsteleverantören eller inte kan identifieras som kund ens efter en framställan om ytterligare information till den utfärdande myndigheten, eller om uppgifterna lagenligt raderades innan ordern mottogs.

(60) Vid mottagande av ett intyg om en europeisk bevarandeorder bör mottagaren bevara de begärda uppgifterna i högst 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats, varvid bevarandet bör fortsätta. Den utfärdande myndigheten bör kunna förlänga bevarandeperioden med ytterligare 30 dagar om det är nödvändigt för att göra det möjligt att utfärda en efterföljande framställan om utlämnande, med hjälp av det formulär som anges i denna förordning. Om den utfärdande myndigheten under tidsperioden för bevarande bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats bör mottagaren bevara uppgifterna så länge som det krävs för att lämna ut uppgifterna när den efterföljande framställan om utlämnande har mottagits. En sådan bekräftelse bör sändas till mottagaren inom den relevanta tidsfristen, på ett av den verkställande statens officiella språk eller på något annat språk som godtas av mottagaren, med hjälp av det formulär som anges i denna förordning. För att förhindra att bevarandet upphör bör det vara tillräckligt att den efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats och att bekräftelsen har skickats av den utfärdande myndigheten. Det bör inte vara nödvändigt att fullgöra ytterligare formaliteter som krävs för översändandet, såsom översättning av handlingar, vid den tidpunkten. Om det inte längre är nödvändigt att bevara uppgifterna bör den utfärdande myndigheten informera mottagaren utan onödigt dröjsmål, varvid bevarandeskyldigheten på grundval av den europeiska bevarandeorderns bör upphöra.

(61) Utan hinder av principen om ömsesidigt förtroende bör det vara möjligt för den verkställande myndigheten att åberopa skäl för att vägra en europeisk utlämnandeorder, om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt denna förordning, på grundval av den förteckning över vägransgrunder som föreskrivs i denna förordning. Om en anmälan till den verkställande myndigheten, eller verkställigheten, sker i enlighet med denna förordning, kan den verkställande staten föreskriva i nationell rätt att verkställigheten av en europeisk utlämnandeorder skulle kunna kräva att en domstol involveras i förfarandet i den verkställande staten.

(62) Om den verkställande myndigheten mottar en anmälan om en europeisk utlämnandeorder för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i denna förordning, eller för att inhämta innehållsdata, bör den ha rätt att bedöma den information som anges i ordern och, i förekommande fall, vägra ordern om den, på grundval av en obligatorisk och vederbörlig analys av informationen i den ordern och i enlighet med tillämpliga regler i unionens primärrätt, särskilt stadgan, bedömer att en eller flera av de vägransgrunder som föreskrivs i denna förordning kan åberopas. Nödvändigheten av att respektera de rättsliga myndigheternas oberoende kräver att dessa myndigheter ges ett visst utrymme för skönsmässig bedömning när de fattar beslut om vägransgrunderna.

(63) Det bör vara möjligt för den verkställande myndigheten, om den mottar en anmälan enligt denna förordning, att vägra en europeisk utlämnandeorder om de uppgifter som begärs skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt och som förhindrar att den europeiska utlämnandeordern fullföljs eller verkställs, eller de begärda uppgifterna omfattas av reglerna för fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier och som förhindrar att den europeiska utlämnandeordern fullföljs eller verkställs.

(64) Det bör i undantagsfall vara möjligt för den verkställande myndigheten att vägra en order, om det finns goda skäl att anta, på grundval av precisa och objektiva uppgifter, att fullföljandet av den europeiska utlämnandeordern, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan. Vid bedömningen av denna vägransgrund, om den verkställande myndigheten förfogar över bevis eller uppgifter, till exempel uppgifter som återfinns i ett motiverat förslag från en tredjedel av medlemsstaterna, Europaparlamentet eller kommissionen som antagits enligt artikel 7.1 i EU-fördraget, som visar att det finns en verklig risk, om ordern fullföljs, för ett allvarligt åsidosättande av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan, på grund av systematiska eller allmänna brister i fråga om domstolsväsendets oavhängighet i den utfärdande staten, bör den verkställande myndigheten i synnerhet göra en konkret, precis prövning av om det med hänsyn till den berörda personens personliga situation samt arten av det brott för vilket det straffrättsliga förfarandet genomförs och de faktiska förhållanden som ligger till grund för ordern, och mot bakgrund av de uppgifter som lämnats av den utfärdande myndigheten, finns välgrundade skäl att anta att det föreligger en verklig risk att en persons rätt till en opartisk domstol åsidosätts.

(65) Det bör vara möjligt för den verkställande myndigheten att vägra en order ifall fullföljandet av en sådan order skulle strida mot principen *ne bis in idem*.

(66) Det bör vara möjligt för den verkställande myndigheten, om den mottar en anmälan enligt denna förordning, att vägra en europeisk utlämnandeorder om den gärning för vilken ordern har utfärdats inte utgör ett brott enligt den verkställande statens rätt, såvida det inte gäller ett brott som förtecknas i de brottskategorier som anges i en bilaga till denna förordning, enligt uppgift från den utfärdande myndigheten i intyget om en europeisk utlämnandeorder, om maximistraffet för gärningen i fråga i den utfärdande staten är fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år.

(67) Eftersom information till den person vars uppgifter begärs är en nödvändig förutsättning när det gäller att upprätthålla rätten till skydd av personuppgifter och rätten till försvar, för att få till stånd effektiv granskning och rättslig prövning, i enlighet med artikel 6 i EU-fördraget och stadgan, bör den utfärdande myndigheten utan onödigt dröjsmål informera den person vars uppgifter begärs om utlämnandet av uppgifter på grundval av en europeisk utlämnandeorder. Den utfärdande myndigheten bör dock, i enlighet med nationell rätt, kunna skjuta upp eller begränsa informationen eller underlåta att informera den person vars uppgifter begärs, i den mån och så länge som villkoren i direktiv (EU) 2016/680 är uppfyllda, i vilket fall den utfärdande myndigheten i ärendet bör ange skälen till uppskjutandet, begränsningen eller underlåtelsen och lägga till en kort motivering i intyget om en europeisk utlämnandeorder. Mottagarna och, om de inte är desamma, tjänsteleverantörerna bör vidta de senaste operativa och tekniska åtgärder som krävs för att säkerställa konfidentialiteten, sekretessen och integriteten för intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder och för de uppgifter som lämnas ut eller bevaras.

(68) Det bör vara möjligt för en tjänsteleverantör att begära ersättning för sina kostnader för att svara på en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder från den utfärdande staten, om denna möjlighet föreskrivs i den utfärdande statens nationella rätt för inhemska förelägganden i liknande situationer, i enlighet med den statens nationella rätt. Medlemsstaterna bör informera kommissionen om sina nationella regler för ersättning, och kommissionen bör offentliggöra dem. I denna förordning föreskrivs särskilda regler för ersättning av kostnader i samband med det decentraliserade it-systemet.

(69) Utan att det påverkar tillämpningen av nationell rätt som föreskriver straffrättsliga påföljder bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktionsavgifter som är tillämpliga på överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Medlemsstaterna bör säkerställa att sanktionsavgifter enligt deras nationella rätt är effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna bör utan dröjsmål meddela kommissionen dessa regler och åtgärder och utan dröjsmål informera den om eventuella ändringar som berör dem.

(70) Vid bedömningen av lämpliga sanktionsavgifter i ett enskilt fall bör den behöriga myndigheten beakta alla relevanta omständigheter, såsom överträdelsens art, allvarlighetsgrad och varaktighet, huruvida den begicks uppsåtligen eller genom försummelse, huruvida tjänsteleverantören har hållits ansvarig för liknande tidigare överträdelser och den finansiella styrkan hos den tjänsteleverantör som hålls ansvarig. I undantagsfall kan den bedömningen leda till att den verkställande myndigheten beslutar att avstå från att ålägga sanktionsavgifter. I detta avseende ska särskild hänsyn tas till mikroföretag som underlåter att efterleva en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder i en nödsituation på grund av bristande personalresurser utanför kontorstid, om uppgifterna överförs utan onödigt dröjsmål.

(71) Utan att det påverkar deras dataskyddsskyldigheter bör tjänsteleverantörer inte hållas ansvariga i medlemsstaterna för olägenheter som orsakas deras användare eller tredje parter uteslutande till följd av att de i god tro efterlever ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder. Ansvaret för att säkerställa att den berörda ordern är laglig, särskilt att den är nödvändig och proportionell, bör ligga hos den utfärdande myndigheten.

(72) Om mottagaren inte efterlever intyget om en europeisk utlämnandeorder inom tidsfristen eller intyget om en europeisk bevarandeorder utan att ange orsaker som godtas av den utfärdande myndigheten, och, i tillämpliga fall, om den verkställande myndigheten inte har åberopat någon av vägransgrunderna enligt denna förordning, bör det vara möjligt för den utfärdande myndigheten att begära att den verkställande myndigheten verkställer den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern. I detta syfte bör den utfärdande myndigheten översända den berörda ordern, det relevanta formulär som föreskrivs i denna förordning ifyllt av mottagaren och alla relevanta handlingar till den verkställande myndigheten. Den utfärdande myndigheten bör översätta den berörda ordern och alla handlingar som ska översändas till ett av de språk som godtas av den verkställande staten och bör informera mottagaren om översändandet. Den staten bör verkställa den berörda ordern i enlighet med sin nationella rätt.

(73) Verkställighetsförfarandet bör göra det möjligt för mottagaren att åberopa skäl mot verkställigheten på grundval av en förteckning över särskilda grunder som anges i denna förordning, inbegripet att den berörda ordern inte har utfärdats eller godkänts av en behörig myndighet enligt denna förordning, eller om ordern inte avser uppgifter som lagrats av tjänsteleverantören eller på dennes vägnar vid tidpunkten för mottagandet av det relevanta intyget. Den verkställande myndigheten bör kunna vägra att erkänna och verkställa en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder på samma grunder och även, i undantagsfall, på grund av ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan. Den verkställande myndigheten bör samråda med den utfärdande myndigheten innan den beslutar att inte erkänna eller inte verkställa ordern på dessa grunder. Om mottagaren inte fullgör sina skyldigheter enligt en erkänd europeisk utlämnandeorder eller europeisk bevarandeorder vars verkställbarhet har bekräftats av den verkställande myndigheten, bör den myndigheten ålägga en sanktionsavgift. Sanktionsavgiften bör vara proportionella, i synnerhet med tanke på särskilda omständigheter såsom upprepad eller systematisk bristande efterlevnad.

(74) Efterlevnad av en europeisk utlämnandeorder skulle kunna strida mot en skyldighet enligt ett tredjelands tillämpliga rätt. För att säkerställa samförstånd i fråga om tredjeländers suveräna intressen, skydda den berörda personen och hantera tjänsteleverantörers motstridiga skyldigheter, föreskriver denna förordning en särskild mekanism för rättslig prövning om efterlevnad av en europeisk utlämnandeorder skulle hindra en tjänsteleverantör från att fullgöra rättsliga skyldigheter enligt rätten i ett tredjeland.

(75) Om en mottagare som anser att en europeisk utlämnandeorder i ett visst fall skulle medföra en överträdelse av en rättslig skyldighet enligt rätten i ett tredjeland bör den informera den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten om grunderna till att inte fullfölja ordern genom en motiverad invändning med hjälp av det formulär som tillhandahålls i denna förordning. Den utfärdande myndigheten bör ompröva den europeiska utlämnandeordern mot bakgrund av den motiverade invändningen och eventuella synpunkter från den verkställande staten, med beaktande av samma kriterier som behörig domstol i den utfärdande staten skulle tvingas följa. Om den utfärdande myndigheten har för avsikt att upprätthålla ordern bör den begära granskning av behörig domstol i den utfärdande staten, enligt den berörda medlemsstatens anmälan, som bör granska ordern.

(76) När den behöriga domstolen avgör om det föreligger en motstridig skyldighet i de särskilda omständigheterna i det aktuella ärendet kan den förlita sig på lämplig extern sakkunskap när så behövs, till exempel om tolkningen av rätten i det berörda tredjelandet. I detta syfte skulle den behöriga domstolen till exempel kunna samråda med centralmyndigheten i tredjelandet, med beaktande av direktiv (EU) 2016/680. Den utfärdande staten bör särskilt begära information från den behöriga myndigheten i tredjelandet om konflikten rör grundläggande rättigheter eller andra grundläggande intressen i tredjelandet som rör nationell säkerhet och försvar.

(77) Sakkunskap om tolkning skulle också kunna tillhandahållas genom expertutlåtanden, om sådana finns tillgängliga. Information och rättspraxis avseende tolkningen av ett tredjelands rätt och om förfaranden för lagvalskonflikter i medlemsstaterna bör göras tillgänglig på en central plattform såsom Sirius-projektet eller det europeiska rättsliga nätverket, för att göra det möjligt att dra nytta av erfarenheter och sakkunskap som samlats in om samma eller liknande frågor. Tillgången till sådan information på en central plattform bör inte förhindra ett förnyat samråd med tredjelandet i tillämpliga fall.

(78) Vid bedömningen av huruvida motstridiga skyldigheter föreligger bör den behöriga domstolen avgöra om tredjelandets rätt är tillämplig och, om så är fallet, om tredjelandets rätt förhindrar röjande av de berörda uppgifterna. Om den behöriga domstolen anser att tredjelandets rätt förhindrar röjande av de berörda uppgifterna bör den domstolen bedöma huruvida den europeiska utlämnandeordern ska upprätthållas eller upphävas, genom att väga ett antal element som är avsedda att avgöra hur stark anknytningen till endera av de två berörda jurisdiktionerna, intressena av att inhämta respektive förhindra röjandet av uppgifterna samt möjliga konsekvenser för mottagaren eller för tjänsteleverantören om den rättar sig efter ordern. Det bör läggas särskild betydelse och vikt vid skyddet av de grundläggande rättigheterna enligt tredjelandets relevanta rätt och andra grundläggande intressen, såsom tredjelandets nationella säkerhetsintressen och graden av anknytning mellan brottmålet och endera av de två jurisdiktionerna när bedömningen genomförs. Om domstolen beslutar att upphäva ordern bör den informera den utfärdande myndigheten och mottagaren. Om den behöriga myndigheten beslutar att ordern ska upprätthållas bör den informera den utfärdande myndigheten och mottagaren, och den mottagaren bör fullfölja ordern i fråga. Den utfärdande myndigheten bör informera den verkställande myndigheten om resultatet av prövningsförfarandet.

(79) De villkor som anges i denna förordning för fullföljande av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder bör även tillämpas i händelse av motstridiga skyldigheter som följer av ett tredjelands rätt. Under den rättsliga prövningen, i fall där efterlevnaden av en europeisk utlämnandeorder skulle hindra tjänsteleverantörer från att fullgöra en rättslig skyldighet som följer av ett tredjelands rätt, bör därför de uppgifter som begärs i den ordern bevaras. Om den behöriga domstolen efter en rättslig prövning beslutar att upphäva en europeisk utlämnandeorder bör det vara möjligt att utfärda en europeisk bevarandeorder för att göra det möjligt för den utfärdande myndigheten att begära utlämnande av uppgifterna via andra kanaler, såsom ömsesidig rättslig hjälp.

(80) Det är viktigt att alla personer vars uppgifter begärs inom ramen för brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden har tillgång till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan. I linje med det kravet och utan att det påverkar andra rättsmedel som finns att tillgå enligt nationell rätt bör varje person vars uppgifter har begärts genom en europeisk utlämnandeorder ha rätt till effektiva rättsmedel mot den ordern. Om personen i fråga är en misstänkt eller tilltalad bör vederbörande ha rätt till effektiva rättsmedel under det straffrättsliga förfarande i vilket uppgifterna används som bevis. Rätten till effektiva rättsmedel bör utövas vid en domstol i den utfärdande staten i enlighet med dess nationella rätt och bör inbegripa möjligheten att ifrågasätta åtgärdens lagenlighet, inklusive dess nödvändighet och proportionalitet, utan att det påverkar garantierna för de grundläggande rättigheterna i den verkställande staten, eller andra rättsmedel i enlighet med nationell rätt. Denna förordning bör inte begränsa de möjliga skälen att ifrågasätta lagenligheten av en order. Den rätt till effektiva rättsmedel som föreskrivs i denna förordning bör inte påverka rätten att söka rättsmedel enligt förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680. Information bör ges i god tid om möjligheterna enligt nationell rätt att söka rättsmedel, och det bör säkerställas att de kan utövas på ett effektivt sätt.

(81) Lämpliga kanaler bör utvecklas för att säkerställa att alla parter på ett effektivt sätt kan samarbeta digitalt genom ett decentraliserat it-system som möjliggör ett snabbt, direkt, interoperabelt, hållbart, tillförlitligt och säkert gränsöverskridande elektroniskt utbyte av ärenderelaterade formulär, uppgifter och tillhörande information.

(82) För att möjliggöra effektiv och säker skriftlig kommunikation mellan behöriga myndigheter och utsedda verksamhetsställen eller tjänsteleverantörers rättsliga ombud enligt denna förordning bör dessa utsedda verksamhetsställen respektive rättsliga ombud förses med elektroniska medel för åtkomst till de nationella it-system som ingår i det decentraliserade it-systemet och som drivs av medlemsstaterna.

(83) Det decentraliserade it-systemet bör omfatta medlemsstaternas samt unionsbyråernas och unionsorganens it-system, och interoperabla åtkomstpunkter som dessa it-system är sammankopplade genom. Åtkomstpunkterna i det decentraliserade it-systemet bör baseras på e-Codex-systemet, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/850 ([24]).

(84) Tjänsteleverantörer som använder skräddarsydda it-lösningar för utbyte av information och uppgifter som rör framställningar om elektroniska bevis bör förses med automatiserade medel för åtkomst till de decentraliserade it-systemen med hjälp av en gemensam standard för utbyte av uppgifter.

(85) Som regel bör all skriftlig kommunikation mellan behöriga myndigheter eller mellan behöriga myndigheter och utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud ske via det decentraliserade it-systemet. Det bör vara möjligt att använda alternativa medel endast om det inte är möjligt att använda det decentraliserade it-systemet, till exempel på grund av särskilda kriminaltekniska krav, på grund av att den mängd uppgifter som ska överföras hämmas av begränsningar av den tekniska kapaciteten eller på grund av att ett annat verksamhetsställe, som inte är anslutet till det decentraliserade it-systemet, måste ingå bland mottagarna i en nödsituation. I sådana fall bör överföringen ske på lämpligast möjliga alternativa sätt, med beaktande av behovet att säkerställa ett snabbt, säkert och tillförlitligt informationsutbyte.

(86) För att säkerställa att det decentraliserade it-systemet innehåller en fullständig förteckning över skriftlig kommunikation enligt denna förordning bör all överföring som sker på alternativa sätt registreras i det decentraliserade it-systemet utan onödigt dröjsmål.

(87) Användning av mekanismer för att säkerställa äkthet – som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ([25]) – bör övervägas.

(88) Tjänsteleverantörer, särskilt små och medelstora företag, bör inte belastas med oproportionerliga kostnader i förhållande till inrättandet och driften av det decentraliserade it-systemet. Som en del av skapandet, underhållet och utvecklingen av referensprogramvaran bör kommissionen därför också tillhandahålla ett webbaserat gränssnitt som gör det möjligt för tjänsteleverantörer att kommunicera säkert med myndigheterna utan att behöva inrätta en egen särskild infrastruktur för att få åtkomst till det decentraliserade it-systemet.

(89) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att använda den programvara som utvecklats av kommissionen, närmare bestämt referensprogramvaran, i stället för ett nationellt it-system. Den referensprogramvaran bör baseras på en modulstruktur, vilket innebär att programvaran paketeras och levereras separat från de e-Codex-komponenter som behövs för att ansluta den till det decentraliserade it-systemet. Denna struktur bör göra det möjligt för medlemsstaterna att återanvända eller förbättra respektive befintliga nationella infrastruktur för rättslig kommunikation för gränsöverskridande användning.

(90) Kommissionen bör ansvara för att skapa, underhålla och utveckla referensprogramvaran. Kommissionen bör utforma, utveckla och underhålla referensprogramvaran i enlighet med de krav och principer för dataskydd som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([26]), förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680, särskilt principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard samt en hög cybersäkerhetsnivå. Det är viktigt att referensprogramvaran även innehåller lämpliga tekniska åtgärder för – och gör det möjligt – att vidta de organisatoriska åtgärder som krävs för att säkerställa en adekvat nivå av säkerhet och interoperabilitet.

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/850 av den 30 maj 2022 om ett datoriserat system för gränsöverskridande elektroniskt utbyte av uppgifter på området civil- och straffrättsligt samarbete (e-Codex-systemet) och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 150, 1.6.2022, s. 1).

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

([26]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(91) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([27]).

(92) För utbyte av uppgifter som utförs via det decentraliserade it-systemet eller registreras i det decentraliserade it-systemet bör medlemsstaterna kunna samla in statistik för att fullgöra sina övervaknings- och rapporteringsskyldigheter enligt denna förordning via sina nationella portaler.

(93) För att övervaka denna förordnings utfall, resultat och effekter bör kommissionen offentliggöra en årsrapport om det föregående kalenderåret på grundval av uppgifter som erhållits från medlemsstaterna. För detta ändamål bör medlemsstaterna samla in och förse kommissionen med omfattande statistik om olika aspekter av denna förordning, per typ av uppgifter som begärs, mottagare och huruvida det var en nödsituation eller inte.

(94) Användningen av redan översatta och standardiserade formulär skulle underlätta samarbetet och informationsutbytet enligt denna förordning och därigenom möjliggöra snabbare och effektivare kommunikation på ett användarvänligt sätt. Sådana formulär skulle minska översättningskostnaderna och bidra till en hög kvalitetsstandard för kommunikation. Svarsformulär skulle likaledes möjliggöra ett standardiserat informationsutbyte, i synnerhet i de fall där tjänsteleverantörerna inte kan tillmötesgå framställan eftersom användarkontot inte existerar eller det inte finns några tillgängliga uppgifter. De formulär som föreskrivs i denna förordning skulle också underlätta insamlingen av statistik.

(95) I syfte att effektivt hantera eventuella behov av förbättringar när det gäller innehållet i intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder och de formulär som ska användas för att meddela att det inte är möjligt att fullfölja ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder, i syfte att bekräfta utfärdandet av en framställan om utlämnande till följd av en europeisk bevarandeorder och i syfte att förlänga bevarandet av elektroniska bevis, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av de formulär som föreskrivs i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([28]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(96) Denna förordning bör inte påverka unionens eller andra internationella instrument, avtal och överenskommelser avseende bevisinhämtning som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Medlemsstaternas myndigheter bör välja det verktyg som är bäst lämpat för det aktuella ärendet. I vissa fall kan de föredra att använda unionens och andra internationella instrument, avtal och överenskommelser när de begär flera olika typer av utredningsåtgärder som inte är begränsade till utlämnande av elektroniska bevis från en annan medlemsstat. Medlemsstaterna bör meddela kommissionen senast tre år efter denna förordnings ikraftträdande om de befintliga instrument, avtal och överenskommelser som avses i denna förordning och som de fortsatt kommer att tillämpa. Medlemsstaterna bör också inom tre månader efter att de har undertecknat nya avtal eller överenskommelser som avses i denna förordning meddela kommissionen om detta.

(97) Med tanke på den tekniska utvecklingen skulle nya former av kommunikationsverktyg kunna användas om några år, eller så skulle det kunna uppstå luckor i tillämpningen av denna förordning. Det är därför viktigt att föreskriva en utvärdering av dess tillämpning.

(98) Kommissionen bör göra en utvärdering av denna förordning som bör grunda sig på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, enhetlighet och mervärde för EU, och den utvärderingen bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av eventuella ytterligare åtgärder. Utvärderingsrapporten bör innehålla en bedömning av tillämpningen av denna förordning och av de resultat som har uppnåtts med avseende på dess mål samt en bedömning av denna förordnings inverkan på de grundläggande rättigheterna. Kommissionen bör regelbundet samla in information för utvärderingen av denna förordning.

([27]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([28]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(99) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra säkrande och inhämtande av elektroniska bevis över gränserna, på grund av dess gränsöverskridande karaktär inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(100) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

(101) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

(102) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 6 november 2019 ([29]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs regler enligt vilka en myndighet i en medlemsstat i straffrättsliga förfaranden får utfärda en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder och därigenom beordra en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen och som har ett verksamhetsställe i en annan medlemsstat, eller, om den inte har något verksamhetsställe, är representerad av ett rättsligt ombud i en annan medlemsstat, att lämna ut eller att bevara elektroniska bevis, oavsett var uppgifterna finns.

Denna förordning påverkar inte de nationella myndigheternas befogenheter att rikta sig till tjänsteleverantörer som har ett verksamhetsställe eller är representerade på deras territorium i syfte att säkerställa att dessa följer nationella åtgärder liknande dem som avses i första stycket.

2. Utfärdande av en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder får också begäras av en misstänkt eller en tilltalad, eller av en försvarare för denna persons räkning, inom ramen för de rättigheter som är tillämpliga på försvaret och i överensstämmelse med nationell straffprocessrätt.

3. Denna förordning får inte medföra någon ändring av skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som återges i stadgan och i artikel 6 i EU-fördraget, och alla skyldigheter som är tillämpliga på brottsbekämpande myndigheter eller rättsliga myndigheter i detta avseende ska kvarstå opåverkade. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av grundläggande principer, särskilt yttrande- och informationsfriheten, inbegripet mediernas frihet och mångfald, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter och rätten till ett effektivt rättsligt skydd.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på tjänsteleverantörer som erbjuder tjänster i unionen.

2. Europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder får utfärdas endast inom ramen för, och för tillämpning i, straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader – till följd av straffrättsliga förfaranden – som inte beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, i fall där den dömda personen undandragit sig lagföring. Sådana order får också utfärdas i förfaranden som rör brott för vilka en juridisk person skulle kunna ställas till ansvar eller bestraffas i den utfärdande staten.

3. Europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder får utfärdas endast för uppgifter som hänför sig till de tjänster som avses i artikel 3.3 och som erbjuds i unionen.

4. Denna förordning är inte tillämplig på förfaranden som inletts i syfte att ge en annan medlemsstat eller ett tredjeland ömsesidig rättslig hjälp.

([29]) EUT C 32, 31.1.2020, s. 11.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *europeisk utlämnandeorder*: ett beslut som förelägger utlämnande av elektroniska bevis vilket utfärdats eller godkänts av en rättslig myndighet i en medlemsstat i enlighet med artikel 4.1, 4.2, 4.4 och 4.5 och riktas till ett utsett verksamhetsställe eller ett rättsligt ombud för en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen, om det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet befinner sig i en annan medlemsstat som är bunden av denna förordning.

2. *europeisk bevarandeorder*: ett beslut som förelägger bevarande av elektroniska bevis i avvaktan på en efterföljande framställan om utlämnande, som utfärdas eller godkänns av en rättslig myndighet i en medlemsstat i enlighet med artikel 4.3, 4.4 och 4.5 och riktas till ett utsett verksamhetsställe eller ett rättsligt ombud för en tjänsteleverantör som erbjuder tjänster i unionen, om det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet befinner sig i en annan medlemsstat som är bunden av denna förordning.

3. *tjänsteleverantör*: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en eller flera av följande kategorier av tjänster, med undantag för finansiella tjänster som avses i artikel 2.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG ([30]):

   a) Elektroniska kommunikationstjänster enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv (EU) 2018/1972.

   b) Tjänster för internetdomännamn och IP-numrering, såsom tjänster för tilldelning av IP-adresser, tjänster för domännamnsregister, tjänster för domännamnsregistratorer och domännamnsrelaterade integritets- och proxytjänster.

   c) Andra av informationssamhällets tjänster enligt artikel 1.1 b i direktiv (EU) 2015/1535 som

      i) gör det möjligt för användarna att kommunicera med varandra, eller

      ii) gör det möjligt att lagra eller på annat sätt behandla uppgifter på uppdrag av de användare till vilka tjänsten tillhandahålls, förutsatt att datalagringen är en väsentlig del av den tjänst som tillhandahålls användaren.

4. erbjuda tjänster i unionen:

   a) att göra det möjligt för fysiska eller juridiska personer i en medlemsstat att använda de tjänster som i punkt 3, och

   b) att ha en betydande anknytning baserad på specifika faktiska kriterier till den medlemsstat som avses i led a; en sådan betydande anknytning ska anses föreligga om tjänsteleverantören har ett verksamhetsställe i en medlemsstat eller, i avsaknad av ett sådant verksamhetsställe, om det finns ett betydande antal användare i en eller flera medlemsstater eller om verksamheten är inriktad på en eller flera medlemsstater.

5. *verksamhetsställe*: en enhet som de facto utövar en ekonomisk verksamhet under en obegränsad tid genom en stabil infrastruktur varifrån tillhandahållandet av tjänster genomförs eller verksamheten förvaltas.

6. *utsett verksamhetsställe*: ett verksamhetsställe med ställning som juridisk person vilket skriftligen utsetts av en tjänsteleverantör som är etablerad i en medlemsstat, och vilket deltar i ett rättsligt instrument som avses i artikel 1.2 i direktiv (EU) 2023/1544, för de ändamål som avses i artiklarna 1.1 och 3.1 i det direktivet.

7. *rättsligt ombud*: en fysisk eller juridisk person som skriftligen utsetts av en tjänsteleverantör som inte är etablerad i en medlemsstat, och som deltar i ett rättsligt instrument som avses i artikel 1.2 i direktiv (EU) 2023/1544, för de ändamål som avses i artiklarna 1.1 och 3.1 i det direktivet.

8. *elektroniska bevis*: abonnentuppgifter, trafikuppgifter eller innehållsdata som lagras i elektronisk form av en tjänsteleverantör eller på en tjänsteleverantörs vägnar vid tidpunkten för mottagandet av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller av ett intyg om en europeisk bevarandeorder.

([30]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

9. *abonnentuppgifter*: alla uppgifter som innehas av en tjänsteleverantör och som rör abonnemang på dennes tjänster, och som avser

   a) en abonnents eller kunds identitet, såsom angivet namn, födelsedatum, postadress eller geografisk adress, fakturerings- och betalningsuppgifter, telefonnummer eller e-postadress,

   b) typen av tjänst och dess varaktighet, inbegripet tekniska data och uppgifter om relaterade tekniska åtgärder eller gränssnitt som använts av eller tillhandahållits abonnenten eller kunden vid tidpunkten för den ursprungliga registreringen eller aktiveringen, samt uppgifter som rör valideringen av tjänsteanvändningen, förutom lösenord eller andra autentiseringsmetoder som används i stället för ett lösenord och som tillhandahålls av användaren eller skapas på dennas begäran.

10. *uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren*: IP-adresser och, vid behov, relevanta källportar och tidsstämpel, dvs. datum och tid, eller tekniska motsvarigheter till dessa identifierare och relaterad information, när brottsbekämpande myndigheter eller rättsliga myndigheter begärt detta med det enda syftet att identifiera användaren i en specifik brottsutredning.

11. *trafikuppgifter*: uppgifter som rör tillhandahållandet av en tjänst som erbjuds av en tjänsteleverantör och vilka tjänar till att ge kontext eller ytterligare information om tjänsten samt som genereras eller behandlas av tjänsteleverantörens informationssystem, till exempel källan till eller destinationen för ett meddelande eller en annan typ av interaktion, var utrustningen är belägen, datum, tid, varaktighet, storlek, rutt, format, vilket protokoll som använts och typen av komprimering samt andra metadata från elektronisk kommunikation och uppgifter, med undantag för abonnentuppgifter, som rör inledande och avslutande av en användares åtkomst till en tjänst, såsom datum och tid för användningen, eller inloggning i och utloggning från tjänsten.

12. *innehållsdata*: alla uppgifter i digital form, till exempel text, röst, video, bilder och ljud, med undantag för abonnentuppgifter och trafikuppgifter.

13. *informationssystem*: informationssystem enligt definitionen i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU ([31]).

14. *utfärdande stat*: den medlemsstat i vilken den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern utfärdas.

15. *utfärdande myndighet*: den behöriga myndighet i den utfärdande staten som i enlighet med artikel 4 kan utfärda en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder.

16. *verkställande stat*: den medlemsstat i vilken det utsedda verksamhetsstället är etablerat eller det rättsliga ombudet har sin hemvist och till vilken en europeisk utlämnandeorder och ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder och ett intyg om en europeisk bevarandeorder översänds av den utfärdande myndigheten för anmälan eller för verkställighet i enlighet med denna förordning.

17. *verkställande myndighet*: den myndighet i den verkställande staten som i enlighet med den statens nationella rätt är behörig att ta emot en europeisk utlämnandeorder och ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder och ett intyg om en europeisk bevarandeorder som översänds av den utfärdande myndigheten för anmälan eller för verkställighet i enlighet med denna förordning.

18. *nödsituation*: en situation där det råder ett överhängande hot mot en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet eller mot en kritisk infrastruktur enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2008/114/EG, om en driftsstörning vid eller en förstörelse av sådan kritisk infrastruktur skulle leda till en omedelbar fara för en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet, inbegripet genom allvarlig skada på tillhandahållandet av basförnödenheter till befolkningen eller på utövandet av statens kärnfunktioner.

19. *personuppgiftsansvarig*: personuppgiftsansvarig enligt definitionen i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679.

20. *personuppgiftsbiträde*: personuppgiftsbiträde enligt definitionen i artikel 4.8 i förordning (EU) 2016/679.

([31]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF (EUT L 218, 14.8.2013, s. 8).

21. *decentraliserat it-system*: ett nätverk av it-system och interoperabla åtkomstpunkter som drivs under varje medlemsstats, unionsbyrås eller unionsorgans individuella ansvar och förvaltning och möjliggör ett gränsöverskridande utbyte av uppgifter under säkra och tillförlitliga former.

KAPITEL II

EUROPEISK UTLÄMNANDEORDER, EUROPEISK BEVARANDEORDER OCH INTYG

Artikel 4

Utfärdande myndighet

1. En europeisk utlämnandeorder för att inhämta abonnentuppgifter eller inhämta uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren, enligt definitionen i artikel 3.10, får endast utfärdas av

a) en domare, en domstol, en undersökningsdomare eller en allmän åklagare som är behörig i det berörda ärendet, eller

b) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det berörda ärendet agerar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt; i ett sådant ärende ska den europeiska utlämnandeordern, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk utlämnandeorder enligt denna förordning, godkännas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten.

2. En europeisk utlämnandeorder för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10, eller inhämta innehållsdata får endast utfärdas av

a) en domare, en domstol eller en undersökningsdomare som är behörig i det berörda ärendet, eller

b) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det berörda ärendet agerar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt; i ett sådant ärende ska den europeiska utlämnandeordern, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk utlämnandeorder enligt denna förordning, godkännas av en domare, en domstol eller en undersökningsdomare i den utfärdande staten.

3. En europeisk bevarandeorder avseende alla slags uppgiftskategorier får endast utfärdas av

a) en domare, en domstol, en undersökningsdomare eller en allmän åklagare som är behörig i det berörda ärendet, eller

b) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det berörda ärendet agerar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt; i ett sådant ärende ska den europeiska bevarandeordern, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk bevarandeorder enligt denna förordning, godkännas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten.

4. Om en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder har godkänts av en rättslig myndighet enligt punkt 1 b, 2 b eller 3 b får den myndigheten också betraktas som en utfärdande myndighet för översändandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder och intyget om en europeisk bevarandeorder.

5. I en vederbörligen fastställd nödsituation enligt definitionen i artikel 3.18 får de behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 b och 3 b i den här artikeln undantagsvis utfärda en europeisk utlämnandeorder för abonnentuppgifter eller för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10, eller en europeisk bevarandeorder, utan förhandsgodkännande av den berörda ordern, om godkännandet inte kan erhållas i tid och om dessa myndigheter skulle kunna utfärda en order i ett liknande inhemskt ärende utan förhandsgodkännande. Den utfärdande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål, inom 48 timmar, begära efterhandsgodkännande av ordern i fråga. Om ett sådant efterhandsgodkännande av den berörda ordern inte ges ska den utfärdande myndigheten omedelbart återkalla ordern och radera eller på annat sätt begränsa användningen av alla uppgifter som inhämtats.

6. Varje medlemsstat får utse en eller flera centralmyndigheter som ska ansvara för det administrativa översändandet av intyg om europeiska utlämnandeorder och intyg om europeiska bevarandeorder, europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder, för mottagande av uppgifter och anmälningar samt för översändande av annan officiell kommunikation avseende sådana intyg eller order.

Artikel 5

Villkor för utfärdande av en europeisk utlämnandeorder

1. En utfärdande myndighet får utfärda en europeisk utlämnandeorder endast om de villkor som anges i denna artikel är uppfyllda.

2. En europeisk utlämnandeorder ska vara nödvändig och proportionell med avseende på de förfaranden som avses i artikel 2.3, med beaktande av den misstänktes eller tilltalades rättigheter, och får utfärdas endast om en liknande order skulle ha kunnat utfärdas på samma villkor i ett liknande inhemskt ärende.

3. En europeisk utlämnandeorder för att inhämta abonnentuppgifter eller för att inhämta uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10 får utfärdas för alla brott och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader – till följd av straffrättsliga förfaranden – som inte beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, i fall där den dömda personen undandragit sig lagföring.

4. En europeisk utlämnandeorder för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10 i denna förordning, eller inhämta innehållsdata får utfärdas endast

a) för brott för vilka maximistraffet i den utfärdande staten är fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år, eller

b) för följande brott, om de helt eller delvis begås med hjälp av ett informationssystem:

   i) brott enligt definitionerna i artiklarna 3–8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 ([32]),

   ii) brott enligt definitionerna i artiklarna 3–7 i direktiv 2011/93/EU,

   iii) brott enligt definitionerna i artiklarna 3–8 i direktiv 2013/40/EU,

c) för brott enligt definitionerna i artiklarna 3–12 och 14 i direktiv (EU) 2017/541,

d) för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader – till följd av straffrättsliga förfaranden – som inte beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, i fall där den dömda personen undandragit sig lagföring, för brott som avses i leden a, b och c i denna punkt.

5. En europeisk utlämnandeorder ska innehålla följande information:

a) Den utfärdande myndigheten och i förekommande fall den godkännande myndigheten.

b) Den europeiska utlämnandeorderns mottagare i den mening som avses i artikel 7.

c) Användaren, förutom när det enda syftet med ordern är att identifiera användaren, eller någon annan unik identifierare såsom användarnamn, inloggnings-ID eller kontobeteckning för att fastställa de uppgifter som begärs.

d) Kategorin för de uppgifter som begärs enligt definitionerna i artikel 3.9–3.12.

e) Om tillämpligt, tidsintervallet för de uppgifter för vilka utlämnande begärs.

f) De tillämpliga bestämmelserna i den utfärdande statens straffrätt.

g) I nödsituationer enligt definitionen i artikel 3.18, vederbörligen motiverade orsaker till respektive nödfall.

h) I ärenden där den europeiska utlämnandeordern är direkt riktad till den tjänsteleverantör som lagrar eller på annat sätt behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar, en bekräftelse på att villkoren i punkt 6 i denna artikel är uppfyllda.

i) Skälen till att fastställa att den europeiska utlämnandeordern uppfyller villkoren för att vara nödvändig och proportionell enligt punkt 2 i denna artikel.

j) En kortfattad beskrivning av ärendet.

([32]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (EUT L 123, 10.5.2019, s. 18).

6. En europeisk utlämnandeorder ska riktas till den tjänsteleverantör som agerar som personuppgiftsansvarig i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

Undantagsvis får den europeiska utlämnandeordern riktas direkt till den tjänsteleverantör som lagrar eller på annat sätt behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar, om

a) den personuppgiftsansvarige inte kan identifieras trots att rimliga ansträngningar gjorts från den utfärdande myndighetens sida, eller

b) det kan vara till skada för utredningen att rikta sig till den personuppgiftsansvarige.

7. I enlighet med förordning (EU) 2016/679 ska det personuppgiftsbiträde som lagrar eller på annat sätt behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar informera den personuppgiftsansvarige om utlämnandet av uppgifterna, såvida inte den utfärdande myndigheten har begärt att tjänsteleverantören ska avstå från att informera den personuppgiftsansvarige, under så lång tid som det är nödvändigt och proportionellt, för att inte hindra de straffrättsliga förfarandena i fråga. I sådant fall ska den utfärdande myndigheten i ärendet ange skälen till fördröjningen med att informera den personuppgiftsansvarige. En kort motivering ska också läggas till i intyget om en europeisk utlämnandeorder.

8. Om uppgifterna lagras eller på annat sätt behandlas som en del av en infrastruktur som en tjänsteleverantör tillhandahåller en offentlig myndighet får en europeisk utlämnandeorder utfärdas endast om den offentliga myndighet för vilken uppgifterna lagras eller på annat sätt behandlas är belägen i den utfärdande staten.

9. I fall där uppgifter som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt enligt den utfärdande statens rätt lagras eller på annat sätt behandlas av en tjänsteleverantör som en del av en infrastruktur som tillhandahålls yrkesutövare som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt inom ramen för deras verksamhet, får en europeisk utlämnandeorder för att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10, eller för att inhämta innehållsdata utfärdas endast

a) om den yrkesutövare som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt är bosatt i den utfärdande staten,

b) om det kan vara till skada för utredningen att rikta sig till den yrkesutövare som omfattas av sekretess eller tystnadsplikt, eller

c) om undantag gjorts från sekretessen eller tystnadsplikten i enlighet med tillämplig rätt.

10. Om den utfärdande myndigheten har skäl att anta att de trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10, eller de innehållsdata som begärts genom den europeiska utlämnandeordern skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt, eller att dessa uppgifter omfattas av den statens regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier, får den utfärdande myndigheten söka klargöranden före utfärdandet av den europeiska utlämnandeordern, inbegripet genom att samråda med de behöriga myndigheterna i den verkställande staten, antingen direkt eller via Eurojust eller det europeiska rättsliga nätverket.

Den utfärdande myndigheten får inte utfärda en europeisk utlämnandeorder om den anser att de begärda trafikuppgifterna, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10, eller innehållsdata skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt, eller att dessa uppgifter omfattas av den statens regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier.

Artikel 6

Villkor för utfärdande av en europeisk bevarandeorder

1. En utfärdande myndighet får utfärda en europeisk bevarandeorder endast om de villkor som anges i denna artikel är uppfyllda. Artikel 5.8 ska gälla i tillämpliga delar.

2. En europeisk bevarandeorder ska vara nödvändig och proportionell för ändamålet att förhindra avlägsnande, radering eller ändring av uppgifter i avvaktan på en efterföljande framställan om utlämnande av dessa uppgifter via ömsesidig rättslig hjälp, en europeisk utredningsorder eller en europeisk utlämnandeorder, med beaktande av den misstänkta eller tilltalade personens rättigheter.

3. En europeisk bevarandeorder får utfärdas för alla brott, om den skulle kunna ha utfärdats på samma villkor i ett liknande inhemskt ärende, och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader – till följd av straffrättsliga förfaranden – som inte beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, i fall där den dömda personen undandragit sig lagföring.

4. En europeisk bevarandeorder ska innehålla följande information:

a) Den utfärdande myndigheten och i förekommande fall den godkännande myndigheten.

b) Den europeiska bevarandeorderns mottagare i den mening som avses i artikel 7.

c) Användaren, förutom när det enda syftet med ordern är att identifiera användaren, eller någon annan unik identifierare såsom användarnamn, inloggnings-ID eller kontobeteckning för att fastställa de uppgifter för vilka bevarande begärs.

d) Kategorin för de uppgifter som begärs enligt definitionerna i artikel 3.9–3.12.

e) Om tillämpligt, tidsintervallet för de uppgifter för vilka bevarande begärs.

f) De tillämpliga bestämmelserna i den utfärdande statens straffrätt.

g) Skälen till att fastställa att den europeiska bevarandeordern uppfyller villkoren för att vara nödvändig och proportionell enligt punkt 2 i denna artikel.

Artikel 7

Mottagare av europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder

1. Europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder ska ställas direkt till ett utsett verksamhetsställe eller till ett rättsligt ombud för den berörda tjänsteleverantören.

2. I nödsituationer enligt definitionen i artikel 3.18, där det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet för en tjänsteleverantör inte reagerar på ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder inom tidsfristerna, får intyget om en europeisk utlämnandeorder respektive intyget om en europeisk bevarandeorder undantagsvis ställas till något annat av tjänsteleverantörens verksamhetsställen eller rättsliga ombud i unionen.

Artikel 8

Anmälan till den verkställande myndigheten

1. Om en europeisk utlämnandeorder utfärdas i syfte att inhämta trafikuppgifter, med undantag för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10, eller i syfte att inhämta innehållsdata, ska den utfärdande myndigheten anmäla detta till den verkställande myndigheten genom att översända intyget om en europeisk utlämnandeorder till den myndigheten samtidigt som den översänder intyget om en europeisk utlämnandeorder till mottagaren i enlighet med artikel 9.1 och 9.2.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den utfärdande myndigheten vid tidpunkten för utfärdandet av ordern har rimliga skäl att anta att

a) brottet har begåtts, är på väg att begås eller sannolikt kommer att begås i den utfärdande staten, och

b) den person vars uppgifter begärs är bosatt i den utfärdande staten.

3. När den utfärdande myndigheten översänder intyget om en europeisk utlämnandeorder enligt punkt 1 i denna artikel till den verkställande myndigheten ska den, när så är lämpligt, inkludera all ytterligare information som kan behövas för att bedöma möjligheten att åberopa en vägransgrund i enlighet med artikel 12.

4. Den anmälan till den verkställande myndigheten som avses i punkt 1 i denna artikel ska ha suspensiv verkan på mottagarens skyldigheter enligt artikel 10.2, utom i nödsituationer enligt definitionen i artikel 3.18.

Artikel 9

Intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder

1. En europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder ska översändas till mottagaren i enlighet med artikel 7, genom ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller genom ett intyg om en europeisk bevarandeorder.

Den utfärdande myndigheten eller i tillämpliga fall, den godkännande myndigheten ska fylla i intyget i bilaga I eller intyget i bilaga II, underteckna det och intyga att dess innehåll är riktigt och korrekt.

2. Ett intyg om en europeisk utlämnandeorder ska innehålla den information som anges i artikel 5.5 a–h, inklusive tillräcklig information för att göra det möjligt för mottagaren att identifiera och vid behov kontakta den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten.

Om en anmälan till den verkställande myndigheten krävs enligt artikel 8 ska det intyg om en europeisk utlämnandeorder som översänts till den myndigheten innehålla den information som anges i artikel 5.5 a–j.

3. Ett intyg om en europeisk bevarandeorder ska innehålla den information som anges i artikel 6.4 a–f, inklusive tillräcklig information för att göra det möjligt för mottagaren att identifiera och kontakta den utfärdande myndigheten.

4. Om det behövs ska intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder översättas till ett av unionens officiella språk som godtas av mottagaren enligt vad som föreskrivs i artikel 4 i direktiv (EU) 2023/1544. Om inget språk har angetts av tjänsteleverantören ska intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder översättas till ett officiellt språk i den medlemsstat där det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet för tjänsteleverantören befinner sig.

Om en anmälan till den verkställande myndigheten krävs enligt artikel 8 ska det intyg om en europeisk utlämnandeorder som ska översändas till den myndigheten översättas till ett officiellt språk i den verkställande staten eller till ett annat av unionens officiella språk som godtas av den staten.

Artikel 10

Fullföljande av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder

1. Vid mottagande av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder ska mottagaren agera skyndsamt för att bevara de uppgifter som begärs i intyget om en europeisk utlämnandeorder.

2. Om en anmälan till den verkställande myndigheten krävs enligt artikel 8 och den myndigheten inte har åberopat någon vägransgrund i enlighet med artikel 12 inom tio dagar efter mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder, ska mottagaren säkerställa att de begärda uppgifterna översänds direkt till den utfärdande myndigheten eller de i intyget angivna brottsbekämpande myndigheterna vid utgången av den tiodagarsperioden. Om den verkställande myndigheten redan före utgången av tiodagarsperioden bekräftar för den utfärdande myndigheten och mottagaren att den inte kommer att åberopa någon vägransgrund, ska mottagaren agera så snart som möjligt efter att ha mottagit en sådan bekräftelse och senast vid utgången av tiodagarsperioden.

3. Om en anmälan till den verkställande myndigheten inte krävs enligt artikel 8 ska mottagaren vid mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder säkerställa att de begärda uppgifterna översänds direkt till den utfärdande myndigheten eller de i intyget angivna brottsbekämpande myndigheterna om en europeisk utlämnandeorder senast tio dagar efter mottagandet av intyget.

4. I nödsituationer ska mottagaren översända de begärda uppgifterna utan onödigt dröjsmål, inom åtta timmar efter mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder. Om en anmälan till den verkställande myndigheten krävs enligt artikel 8 får den verkställande myndigheten, om den beslutar att åberopa en vägransgrund i enlighet med artikel 12.1, utan dröjsmål och inom 96 timmar efter mottagandet av anmälan, meddela den utfärdande myndigheten och mottagaren om att den invänder mot användningen av uppgifterna eller att uppgifterna får användas endast på villkor som den ska ange. Om en vägransgrund åberopas av den verkställande myndigheten, och om uppgifterna redan har översänts av mottagaren till den utfärdande myndigheten, ska den utfärdande myndigheten radera eller på annat sätt begränsa användningen av uppgifterna, eller – om den verkställande myndigheten har angett villkor – ska den utfärdande myndigheten uppfylla villkoren i fråga vid användningen av uppgifterna.

5. Om mottagaren, enbart på grundval av informationen i intyget om en europeisk utlämnandeorder, anser att fullföljandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder skulle kunna inkräkta på immunitet eller privilegier, eller på regler om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier enligt den verkställande statens rätt, ska mottagaren informera den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten med hjälp av formuläret i bilaga III.

Om ingen anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt artikel 8 ska den utfärdande myndigheten beakta den information som avses i första stycket i denna punkt och ska, på eget initiativ eller på begäran av den verkställande myndigheten, besluta huruvida den europeiska utlämnandeordern ska återkallas, anpassas eller upprätthållas.

Om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt artikel 8 ska den utfärdande myndigheten beakta den information som avses i första stycket i denna punkt och besluta huruvida den europeiska utlämnandeordern ska återkallas, anpassas eller upprätthållas. Den verkställande myndigheten får besluta att åberopa de vägransgrunder som anges i artikel 12.

6. Om mottagaren inte kan fullgöra sin skyldighet att lämna ut de begärda uppgifterna eftersom intyget om en europeisk utlämnandeorder är ofullständigt, innehåller uppenbara fel eller saknar information som krävs för att verkställa intyget, ska mottagaren utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndigheten och, om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt artikel 8, den verkställande myndighet som anges i intyget och be om förtydligande, med hjälp av formuläret i bilaga III. Samtidigt ska mottagaren informera den utfärdande myndigheten om huruvida det var möjligt att identifiera de begärda uppgifterna och bevara dessa uppgifter enligt punkt 9 i den här artikeln.

Den utfärdande myndigheten ska reagera skyndsamt och senast fem dagar efter mottagandet av formuläret. Mottagaren ska säkerställa att den kan få de förtydliganden eller rättelser från den utfärdande myndigheten som behövs för att mottagaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt punkterna 1–4. De skyldigheter som anges i punkterna 1–4 ska inte tillämpas förrän den utfärdande myndigheten eller den verkställande myndigheten tillhandahåller ett sådant förtydligande eller en sådan rättelse.

7. Om mottagaren inte kan fullgöra sin skyldighet att lämna ut de begärda uppgifterna på grund av en faktisk omöjlighet till följd av omständigheter som inte beror på mottagaren, ska mottagaren utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndigheten och, om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt artikel 8, den verkställande myndighet som anges i intyget, med en förklaring av orsakerna till den faktiska omöjligheten, med hjälp av formuläret i bilaga III. Om den utfärdande myndigheten bedömer att en sådan faktisk omöjlighet föreligger ska den informera mottagaren och, om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt artikel 8, den verkställande myndigheten om att intyget inte längre behöver fullföljas.

8. I samtliga fall där mottagaren inte tillhandahåller de begärda uppgifterna, inte tillhandahåller de begärda uppgifterna i deras helhet eller inte tillhandahåller de begärda uppgifterna inom den angivna tidsfristen, av andra orsaker än de som avses i punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel, ska mottagaren, utan onödigt dröjsmål och inom de tidsfrister som anges i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel, informera den utfärdande myndigheten och, om en anmälan till den verkställande myndigheten har skett enligt artikel 8, den verkställande myndighet som anges i intyget om dessa orsaker, med hjälp av formuläret i bilaga III. Den utfärdande myndigheten ska ompröva den europeiska utlämnandeordern mot bakgrund av den information som mottagaren har tillhandahållit och, vid behov, ange en ny tidsfrist inom vilken mottagaren ska lämna ut uppgifterna.

9. Uppgifterna ska i möjligaste mån bevaras tills de lämnas ut, oavsett om utlämnandet i slutändan begärs på grundval av en förtydligad europeisk utlämnandeorder och dess intyg eller via andra kanaler, såsom ömsesidig rättslig hjälp, eller tills den europeiska utlämnandeordern återkallas.

Om utlämnandet av uppgifter och deras bevarande inte längre är nödvändigt ska den utfärdande myndigheten och, i tillämpliga fall enligt artikel 16.8, den verkställande myndigheten informera mottagaren utan onödigt dröjsmål.

Artikel 11

Fullföljande av ett intyg om en europeisk bevarandeorder

1. Vid mottagande av ett intyg om en europeisk bevarandeorder ska mottagaren utan onödigt dröjsmål bevara de begärda uppgifterna. Skyldigheten att bevara uppgifterna ska upphöra efter 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten, med hjälp av formuläret i bilaga V, bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats. Under denna 60-dagarsperiod får den utfärdande myndigheten, med hjälp av formuläret i bilaga VI, förlänga varaktigheten för skyldigheten att bevara uppgifterna med ytterligare 30 dagar, om det är nödvändigt för att en efterföljande framställan om utlämnande ska kunna utfärdas.

2. Om den utfärdande myndigheten under den tidsperiod för bevarande som fastställs i punkt 1 bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats ska mottagaren bevara uppgifterna så länge som krävs för att lämna ut uppgifterna när framställan om utlämnande mottas.

3. Om det inte längre är nödvändigt att bevara uppgifterna ska den utfärdande myndigheten informera mottagaren utan onödigt dröjsmål, varvid bevarandeskyldigheten på grundval av den europeiska bevarandeordern i fråga ska upphöra.

4. Om mottagaren, enbart på grundval av informationen i intyget om en europeisk bevarandeorder, anser att fullföljandet av intyget om en europeisk bevarandeorder skulle kunna inkräkta på immunitet eller privilegier, eller på regler om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier enligt den verkställande statens rätt, ska mottagaren informera den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten med hjälp av formuläret i bilaga III.

Den utfärdande myndigheten ska beakta den information som avses i första stycket och ska, på eget initiativ eller på begäran av den verkställande myndigheten, besluta huruvida den europeiska bevarandeordern ska återkallas, anpassas eller upprätthållas.

5. Om mottagaren inte kan fullgöra sin skyldighet att bevara de begärda uppgifterna eftersom intyget om en europeisk bevarandeorder är ofullständigt, innehåller uppenbara fel eller saknar information som krävs för att fullfölja intyget, ska mottagaren utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndighet som anges i intyget och be om förtydligande, med hjälp av formuläret i bilaga III.

Den utfärdande myndigheten ska reagera skyndsamt och senast fem dagar efter mottagandet av formuläret. Mottagaren ska säkerställa att den kan få de förtydliganden eller rättelser från den utfärdande myndigheten som behövs för att mottagaren ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt punkterna 1, 2, och 3. Om den utfärdande myndigheten inte reagerar inom femdagarsperioden ska tjänsteleverantören undantas från skyldigheterna enligt punkterna 1 och 2.

6. Om mottagaren inte kan fullgöra sin skyldighet att bevara de begärda uppgifterna på grund av en faktisk omöjlighet till följd av omständigheter som inte beror på mottagaren, ska mottagaren utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndighet som anges i intyget, med en förklaring av orsakerna till den faktiska omöjligheten, med hjälp av formuläret i bilaga III. Om den utfärdande myndigheten bedömer att en sådan omöjlighet föreligger ska den informera mottagaren om att intyget inte längre behöver fullföljas.

7. I samtliga fall där mottagaren inte bevarar de begärda uppgifterna av andra orsaker än de som avses i punkterna 4, 5 och 6 ska mottagaren utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndigheten om dessa orsaker, med hjälp av formuläret i bilaga III. Den utfärdande myndigheten ska ompröva den europeiska bevarandeordern mot bakgrund av de motiveringar som mottagaren har tillhandahållit.

Artikel 12

Vägransgrunder för europeiska utlämnandeorder

1. Om den utfärdande myndigheten har gjort en anmälan till den verkställande myndigheten enligt artikel 8, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.3, ska den verkställande myndigheten så snart som möjligt och senast tio dagar efter mottagandet av anmälan eller, i nödsituationer, senast 96 timmar efter mottagandet, bedöma den information som anges i ordern och vid behov åberopa en eller flera av följande vägransgrunder:

a) De begärda uppgifterna skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt och som hindrar ordern från att fullföljas eller verkställas, eller de begärda uppgifterna omfattas av regler om fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier och som hindrar ordern från att fullföljas eller verkställas.

b) Det finns, i undantagsfall och på grundval av precisa och objektiva uppgifter, grundad anledning att anta att fullföljandet av ordern, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan.

c) Fullföljandet av ordern skulle strida mot principen *ne bis in idem*.

d) Det handlande för vilken ordern har utfärdats utgör inte ett brott enligt den verkställande statens rätt, såvida det inte gäller ett brott som förtecknas i de brottskategorier som anges i bilaga IV, enligt uppgift från den utfärdande myndigheten i intyget om en europeisk utlämnandeorder, om maximistraffet för brottet i fråga i den utfärdande staten är fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år.

2. Om den verkställande myndigheten åberopar en vägransgrund enligt punkt 1 ska den informera mottagaren och den utfärdande myndigheten. Mottagaren ska stoppa fullföljandet av den europeiska utlämnandeordern och inte överföra uppgifterna, och den utfärdande myndigheten ska återkalla ordern.

3. Innan beslut fattas om att åberopa en vägransgrund ska den verkställande myndighet som mottagit anmälan enligt artikel 8 på lämpligt sätt kontakta den utfärdande myndigheten för att diskutera lämpliga åtgärder. På grundval av detta får den utfärdande myndigheten besluta att anpassa eller återkalla den europeiska utlämnandeordern. Om ingen lösning nås efter sådana diskussioner får den verkställande myndighet som mottagit anmälan enligt artikel 8 besluta att åberopa vägransgrunder av den europeiska utlämnandeordern och informera den utfärdande myndigheten och mottagaren om detta.

4. Om den verkställande myndigheten beslutar att åberopa vägransgrunder enligt punkt 1 får den ange om den motsätter sig överföring av samtliga uppgifter som begärs i den europeiska utlämnandeordern eller om uppgifterna bara delvis får överföras eller användas på villkor som anges av den verkställande myndigheten.

5. Om en myndighet i den verkställande staten har behörighet att upphäva immunitet eller privilegier enligt punkt 1 a i denna artikel får den utfärdande myndigheten begära att den verkställande myndighet som mottagit anmälan enligt artikel 8 kontaktar den myndigheten i den verkställande staten och begär att den utan dröjsmål utövar den behörigheten. Om en myndighet i en annan medlemsstat eller ett tredjeland eller en internationell organisation har behörighet att upphäva immuniteten eller privilegierna i fråga får den utfärdande myndigheten begära att den berörda myndigheten utövar den behörigheten.

Artikel 13

Användarinformation och sekretess

1. Den utfärdande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera den person vars uppgifter begärs genom en europeisk utlämnandeorder om utlämnandet av uppgifter.

2. Den utfärdande myndigheten får i enlighet med den utfärdande statens nationella rätt skjuta upp, eller begränsa informationen till, eller underlåta att informera, den person vars uppgifter begärs, i den mån och så länge som villkoren i artikel 13.3 i direktiv (EU) 2016/680 är uppfyllda, i vilket fall den utfärdande myndigheten i ärendet ska ange skälen till uppskjutandet, begränsningen eller underlåtelsen. En kort motivering ska också läggas till i intyget om en europeisk utlämnandeorder.

3. När den utfärdande myndigheten informerar den person vars uppgifter begärs enligt punkt 1 i denna artikel ska den inkludera information om tillgängliga rättsmedel enligt artikel 18.

4. Mottagarna och, om de inte är desamma, tjänsteleverantörerna ska vidta de senaste operativa och tekniska åtgärder som krävs för att säkerställa konfidentialiteten, sekretessen och integriteten för intyget om en europeisk utlämnandeorder eller intyget om en europeisk bevarandeorder och för de uppgifter som lämnas ut eller bevaras.

Artikel 14

Ersättning för kostnader

1. Tjänsteleverantören får kräva ersättning för sina kostnader från den utfärdande staten, om denna möjlighet föreskrivs i den utfärdande statens nationella rätt för inhemska förelägganden i liknande situationer, i enlighet med den statens nationella rätt. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina nationella regler för ersättning, och kommissionen ska offentliggöra dessa.

2. Denna artikel är inte tillämplig på ersättning av kostnader för det decentraliserade it-system som avses i artikel 25.

KAPITEL III

SANKTIONER OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 15

Sanktioner

1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell rätt som föreskriver straffrättsliga påföljder ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktionsavgifter som är tillämpliga på överträdelser av artiklarna 10, 11 och 13.4, i enlighet med artikel 16.10, och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Sanktionsavgifterna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska säkerställa att sanktionsavgifter på upp till 2 % av tjänsteleverantörens totala globala årsomsättning föregående räkenskapsår kan åläggas. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

2. Utan att det påverkar deras dataskyddsskyldigheter ska tjänsteleverantörer inte hållas ansvariga i medlemsstaterna för olägenheter som orsakas deras användare eller tredje parter uteslutande till följd av att de i god tro rättar sig efter ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder.

Artikel 16

Verkställighetsförfarande

1. Om mottagaren inte efterlever intyget om en europeisk utlämnandeorder inom tidsfristen eller intyget om en europeisk bevarandeorder, utan att ange orsaker som godtas av den utfärdande myndigheten, och, i tillämpliga fall, om den verkställande myndigheten inte har åberopat någon av vägransgrunderna enligt artikel 12, får den utfärdande myndigheten begära att den verkställande myndigheten verkställer den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern.

För verkställighet enligt första stycket ska den utfärdande myndigheten översända den berörda ordern, det formulär som återges i bilaga III, ifyllt av mottagaren, och alla relevanta handlingar i enlighet med artikel 19. Den utfärdande myndigheten ska översätta den berörda ordern och alla handlingar som ska översändas till ett av de språk som godtas av den verkställande staten och ska informera mottagaren om översändandet.

2. Vid mottagandet ska den verkställande myndigheten utan vidare formaliteter erkänna och vidta de åtgärder som krävs för att verkställa:

a) en europeisk utlämnandeorder, såvida inte den verkställande myndigheten anser att ett av de skäl som anges i punkt 4 är tillämpligt, eller

b) en europeisk bevarandeorder, såvida inte den verkställande myndigheten anser att ett av de skäl som anges i punkt 5 är tillämpligt.

Den verkställande myndigheten ska fatta beslut om ett erkännande av den berörda ordern utan onödigt dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter mottagandet av den ordern.

3. Den verkställande myndigheten ska formellt kräva att mottagaren fullgör sina motsvarande skyldigheter och ska informera mottagaren om följande:

a) möjligheten att invända mot fullföljandet av den berörda ordern genom att hänvisa till ett eller flera av de skäl som anges i punkt 4 a–f eller i punkt 5 a–e,

b) de tillämpliga sanktionerna vid bristande efterlevnad, samt

c) tidsfristen för efterlevnad eller invändningar.

4. Verkställighet av den europeiska utlämnandeordern får nekas endast av ett eller flera av följande skäl:

a) Den europeiska utlämnandeordern har inte utfärdats eller godkänts av en utfärdande myndighet som anges i artikel 4.

b) Den europeiska utlämnandeordern har inte utfärdats för ett brott som anges i artikel 5.4.

c) Mottagaren kunde inte efterleva intyget om en europeisk utlämnandeorder på grund av en faktisk omöjlighet till följd av omständigheter som inte beror på mottagaren, eller på grund av att intyget innehåller uppenbara fel.

d) Den europeiska utlämnandeordern gäller inte uppgifter som lagras av eller på uppdrag av tjänsteleverantören vid den tidpunkt då intyget om den europeiska utlämnandeordern mottas.

e) Tjänsten omfattas inte av denna förordning.

f) De begärda uppgifterna skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt, eller de begärda uppgifterna omfattas av reglerna för fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier och som hindrar den europeiska utlämnandeordern från att fullföljas eller verkställas.

g) Det är i undantagsfall, enbart baserat på den information som ingår i intyget om en europeisk utlämnandeorder, uppenbart att det finns grundad anledning att anta, på grundval av precisa och objektiva uppgifter, att verkställigheten av den europeiska utlämnandeordern, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan.

5. Verkställighet av den europeiska bevarandeordern får nekas endast av ett eller flera av följande skäl:

a) Den europeiska bevarandeordern har inte utfärdats eller godkänts av en utfärdande myndighet som anges i artikel 4.

b) Mottagaren kunde inte efterleva intyget om en europeisk bevarandeorder på grund av en faktisk omöjlighet till följd av omständigheter som inte beror på mottagaren, eller på grund av att intyget innehåller uppenbara fel.

c) Den europeiska bevarandeordern gäller inte uppgifter som lagras av eller på uppdrag av tjänsteleverantören vid den tidpunkt då intyget om den europeiska bevarandeordern mottas.

d) Tjänsten omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde.

e) De begärda uppgifterna skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt, eller de begärda uppgifterna omfattas av reglerna för fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier och som hindrar den europeiska bevarandeordern från att fullföljas eller verkställas.

f) I undantagsfall, enbart baserat på den information som ingår i intyget om en europeisk bevarandeorder, är det uppenbart att det finns goda skäl att anta, på grundval av precisa och objektiva uppgifter, att fullföljandet av den europeiska bevarandeordern, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i ärendet, skulle innebära ett uppenbart åsidosättande av en relevant grundläggande rättighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan.

6. Om mottagaren invänder enligt punkt 3 a ska den verkställande myndigheten besluta huruvida den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern ska verkställas eller inte på grundval av information som lämnats av mottagaren och, vid behov, kompletterande information från den utfärdande myndigheten i enlighet med punkt 7.

7. Innan den verkställande myndigheten beslutar att inte erkänna eller att inte verkställa den europeiska utlämnandeordern eller den europeiska bevarandeordern i enlighet med punkt 2 respektive punkt 6 ska den samråda med den utfärdande myndigheten på lämpligt sätt. Om det är lämpligt ska den begära ytterligare information från den utfärdande myndigheten. Den utfärdande myndigheten ska svara på en sådan begäran inom fem arbetsdagar.

8. Den verkställande myndigheten ska omedelbart meddela den utfärdande myndigheten och mottagaren om alla sina beslut.

9. Om den verkställande myndigheten inhämtar de uppgifter som begärs genom en europeisk utlämnandeorder från mottagaren ska den översända dessa uppgifter till den utfärdande myndigheten utan onödigt dröjsmål.

10. Om mottagaren inte fullgör sina skyldigheter enligt en erkänd europeisk utlämnandeorder eller europeisk bevarandeorder vars verkställbarhet har bekräftats av den verkställande myndigheten, ska den myndigheten ålägga en sanktionsavgift i enlighet med artikel 15. Ett effektivt rättsmedel ska finnas tillgängligt mot ett beslut att ålägga en sanktionsavgift.

KAPITEL IV

LAGKONFLIKTER OCH RÄTTSMEDEL

Artikel 17

Prövning i händelse av motstridiga skyldigheter

1. Om en mottagare anser att efterlevnaden av en europeisk utlämnandeorder skulle stå i strid med en skyldighet enligt ett tredjelands tillämpliga rätt, ska den informera den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten om sina skäl till att inte fullfölja den europeiska utlämnandeordern, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 10.8 och 10.9, med hjälp av formuläret i bilaga III (*en motiverad invändning*).

2. En motiverad invändning ska innehålla alla relevanta uppgifter om tredjelandets rätt, dess tillämpning i det aktuella fallet och arten av den motstridiga skyldigheten. En motiverad invändning får inte grundas på

a) att liknande bestämmelser om villkor, formaliteter och förfaranden för utfärdande av en order om utlämnade inte existerar i tredjelandets tillämpliga rätt, eller

b) endast det faktum att uppgifterna lagras i ett tredjeland.

En motiverad invändning ska inges senast tio dagar efter det datum då mottagaren mottog intyget om en europeisk utlämnandeorder.

3. Den utfärdande myndigheten ska ompröva den europeiska utlämnandeordern på grundval av den motiverade invändningen och eventuella synpunkter från den verkställande staten. Om den utfärdande myndigheten har för avsikt att upprätthålla den europeiska utlämnandeordern ska den begära en prövning av den behöriga domstolen i den utfärdande staten. Fullföljandet av den europeiska utlämnandeordern ska avbrytas i avvaktan på att prövningsförfarandet avslutas.

4. Den behöriga domstolen ska först bedöma om en motstridig skyldighet föreligger, på grundval av en granskning av om

a) tredjelandets rätt är tillämplig utifrån de särskilda omständigheterna i ärendet i fråga, och

b) tredjelandets rätt, om den är tillämplig enligt led a, förbjuder röjande av de berörda uppgifterna när den tillämpas på de särskilda omständigheterna i ärendet i fråga.

5. Om den behöriga domstolen anser att det inte föreligger några motstridiga skyldigheter i den mening som avses i punkterna 1 och 4, ska den upprätthålla den europeiska utlämnandeordern.

6. Om den behöriga domstolen, på grundval av granskningen enligt punkt 4 b, fastställer att tredjelandets rätt förbjuder röjande av de berörda uppgifterna, ska den behöriga domstolen avgöra huruvida den europeiska utlämnandeordern ska upprätthållas eller upphävas. Denna bedömning ska i synnerhet baseras på följande faktorer, samtidigt som särskild vikt ges till de faktorer som avses i leden a och b:

a) Det intresse som skyddas genom tredjelandets relevanta rätt, inklusive grundläggande rättigheter samt andra grundläggande intressen som förhindrar röjande av uppgifterna, framför allt tredjelandets nationella säkerhetsintressen.

b) Graden av anknytning mellan det brottmål för vilket den europeiska utlämnandeordern utfärdades och endera av de två jurisdiktionerna, vilken bland annat kan framgå av

   i) plats, medborgarskap och bosättningsort för den person vars uppgifter begärs eller för offret eller offren för brottet i fråga,

   ii) platsen där brottet i fråga begicks,

c) graden av anknytning mellan tjänsteleverantören och tredjelandet i fråga; i detta sammanhang ska inte enbart platsen för lagring av uppgifterna räcka för att fastställa en betydande grad av anknytning,

d) den utredande statens intresse av att inhämta de aktuella bevisen, utifrån en bedömning av brottets svårhetsgrad och vikten av att inhämta bevis på ett snabbt sätt,

e) möjliga konsekvenser för mottagaren eller för tjänsteleverantören av att efterleva den europeiska utlämnandeordern, inklusive eventuella sanktioner.

7. Den behöriga domstolen får begära information från tredjelandets behöriga myndighet med beaktande av direktiv (EU) 2016/680, särskilt kapitel V, och i den mån en sådan begäran inte hindrar det berörda straffrättsliga förfarandet. Den utfärdande staten ska framför allt begära information från den behöriga myndigheten i tredjelandet om den motstridiga skyldigheten rör grundläggande rättigheter eller andra grundläggande intressen i tredjelandet avseende nationell säkerhet och försvar.

8. Om den behöriga domstolen beslutar att upphäva den europeiska utlämnandeordern ska den informera den utfärdande myndigheten och mottagaren. Om den behöriga myndigheten beslutar att den europeiska utlämnandeordern ska upprätthållas ska den informera den utfärdande myndigheten och mottagaren, och den mottagaren ska fullfölja den europeiska utlämnandeordern.

9. Vid tillämpning av förfarandena enligt denna artikel ska tidsfristerna beräknas i enlighet med den utfärdande myndighetens nationella rätt.

10. Den utfärdande myndigheten ska informera den verkställande myndigheten om resultatet av prövningsförfarandet.

Artikel 18

Effektiva rättsmedel

1. Utan att det påverkar andra rättsmedel som finns att tillgå enligt nationell rätt ska varje person vars uppgifter har begärts genom en europeisk utlämnandeorder ha rätt till effektiva rättsmedel mot den ordern. Om den personen är en misstänkt eller en tilltalad, ska personen ha rätt till effektiva rättsmedel under det straffrättsliga förfarande där uppgifterna användes. Den rätt till effektiva rättsmedel som avses i denna punkt ska inte påverka rätten att söka rättsmedel enligt förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680.

2. Rätten till effektiva rättsmedel ska utövas vid en domstol i den utfärdande staten i enlighet med dess nationella rätt och ska inbegripa möjligheten att bestrida åtgärdens lagenlighet, inklusive dess nödvändighet och proportionalitet, utan att det påverkar garantierna för de grundläggande rättigheterna i den verkställande staten.

3. Vid tillämpningen av artikel 13.1 ska information ges i god tid om möjligheterna enligt nationell rätt att utnyttja rättsmedel, och det ska säkerställas att de kan utövas på ett effektivt sätt.

4. Samma tidsfrister eller andra villkor för att utnyttja rättsmedel ska gälla vid tillämpning av denna förordning som i liknande inhemska ärenden och på ett sätt som garanterar att de berörda personerna kan utöva sin rätt till dessa rättsmedel på ett effektivt sätt.

5. Utan att det påverkar nationella förfaranderegler ska den utfärdande staten och varje annan medlemsstat till vilken elektroniska bevis har överförts enligt denna förordning säkerställa att rätten till försvar och ett rättvist förfarande vid bedömningen av de bevis som inhämtats genom den europeiska utlämnandeordern respekteras.

KAPITEL V

DECENTRALISERAT IT-SYSTEM

Artikel 19

Säker digital kommunikation och säkert utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter och tjänsteleverantörer samt mellan behöriga myndigheter

1. Skriftlig kommunikation mellan behöriga myndigheter och utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud enligt denna förordning, inbegripet utbyte av de formulär som föreskrivs i denna förordning och de uppgifter som begärs genom en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder, ska ske genom ett säkert och tillförlitligt decentraliserat it-system (*det decentraliserade it-systemet*).

2. Varje medlemsstat ska säkerställa att de utsedda verksamhetsställena eller tjänsteleverantörernas rättsliga ombud i den medlemsstaten ges åtkomst till det decentraliserade it-systemet via sina respektive nationella it-system.

3. Tjänsteleverantörer ska säkerställa att deras utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud kan använda det decentraliserade it-systemet via respektive nationella it-system för att ta emot intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder, skicka de begärda uppgifterna till den utfärdande myndigheten och på annat sätt kommunicera med den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten, enligt denna förordning.

4. Skriftlig kommunikation mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning, inbegripet utbyte av de formulär som föreskrivs i denna förordning, och av begärda uppgifter inom ramen för verkställighetsförfarandet enligt artikel 16, samt skriftlig kommunikation med behöriga unionsbyråer eller unionsorgan, ska ske via det decentraliserade it-systemet.

5. Om kommunikation via det decentraliserade it-systemet i enlighet med punkt 1 eller 4 inte är möjlig på grund av exempelvis störningar i det decentraliserade it-systemet, det överförda materialets art, tekniska begränsningar, såsom uppgifternas storlek, rättsliga begränsningar som rör de begärda uppgifternas godtagbarhet som bevis eller de kriminaltekniska krav som är tillämpliga på de begärda uppgifterna, eller exceptionella omständigheter, ska överföringen ske på lämpligaste alternativa sätt, med beaktande av behovet av att säkerställa ett informationsutbyte som är snabbt, säkert och tillförlitligt och som gör det möjligt för mottagaren att fastställa äktheten.

6. Om en överföring sker på ett alternativt sätt enligt vad som föreskrivs i punkt 5 ska den som utför överföringen utan onödigt dröjsmål registrera överföringen, inbegripet, i förekommande fall, dag och tidpunkt för överföringen, avsändare och mottagare samt filens namn och storlek, i det decentraliserade it-systemet.

Artikel 20

Rättslig verkan av elektroniska dokument

Dokument som överförs som ett led i elektronisk kommunikation får inte nekas rättslig verkan eller betraktas som icke godtagbara i gränsöverskridande rättsliga förfaranden enligt denna förordning enbart för att de är i elektronisk form.

Artikel 21

Elektroniska underskrifter och stämplar

1. Den allmänna rättsliga ramen för användningen av betrodda tjänster som anges i förordning (EU) nr 910/2014 ska tillämpas på elektronisk kommunikation enligt den här förordningen.

2. Om ett dokument som överförs som ett led i elektronisk kommunikation enligt artikel 19.1 eller 19.4 i denna förordning kräver en stämpel eller underskrift i enlighet med denna förordning, ska dokumentet innehålla en kvalificerad elektronisk stämpel eller en kvalificerad elektronisk underskrift enligt definitionerna i förordning (EU) nr 910/2014.

Artikel 22

Referensprogramvara

1. Kommissionen ska ansvara för skapandet, underhållet och utvecklingen av en referensprogramvara som medlemsstaterna får välja att använda som sitt backend-system i stället för ett nationellt it-system. Skapandet, underhållet och utvecklingen av referensprogramvaran ska finansieras genom unionens allmänna budget.

2. Kommissionen ska tillhandahålla, underhålla och stödja referensprogramvaran kostnadsfritt.

Artikel 23

Kostnaderna för det decentraliserade it-systemet

1. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för installation, drift och underhåll av de åtkomstpunkter i det decentraliserade it-systemet som den medlemsstaten har ansvar för.

2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina relevanta nationella it-system i syfte att göra dem interoperabla med åtkomstpunkterna, och ska stå för kostnaderna för att administrera, driva och underhålla dessa system.

3. Unionens byråer och organ ska bära kostnaderna för installation, drift och underhåll av de komponenter i det decentraliserade it-system som de har ansvar för.

4. Unionens byråer och organ ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina ärendehanteringssystem i syfte att göra dem interoperabla med åtkomstpunkterna och ska bära kostnaderna för att administrera, driva och underhålla dessa system.

5. Tjänsteleverantörerna ska bära alla kostnader som är nödvändiga för att de framgångsrikt ska kunna integrera eller på annat sätt interagera med det decentraliserade it-systemet.

Artikel 24

Övergångsperiod

Innan den skyldighet att använda skriftlig kommunikation genom det decentraliserade it-system som avses i artikel 19 blir tillämplig (*övergångsperiod*) ska den skriftliga kommunikationen mellan behöriga myndigheter och utsedda verksamhetsställen eller rättsliga ombud enligt denna förordning ske på lämpligaste alternativa sätt, med beaktande av behovet av att säkerställa ett snabbt, säkert och tillförlitligt informationsutbyte. Om tjänsteleverantörer, medlemsstater eller unionsbyråer eller unionsorgan har inrättat särskilda plattformar eller andra säkra kanaler för hantering av framställningar om uppgifter från brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter, får utfärdande myndigheter också välja att översända ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder under övergångsperioden.

Artikel 25

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter som är nödvändiga för inrättandet och användningen av det decentraliserade it-systemet vid tillämpning av denna förordning och fastställa följande:

a) De tekniska specifikationer som fastställer de elektroniska kommunikationsmetoderna för det decentraliserade it-systemet.

b) De tekniska specifikationerna för kommunikationsprotokoll.

c) Målen för informationssäkerhet och relevanta tekniska åtgärder som säkerställer minimistandarder för informationssäkerhet och en hög cybersäkerhetsnivå för behandlingen och överföringen av information inom det decentraliserade it-systemet.

d) Minimimålen för tillgänglighet och eventuella därtill relaterade tekniska krav för de tjänster som tillhandahålls genom det decentraliserade it-systemet.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.

3. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas senast den 18 August 2025.

Artikel 26

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

Språk

Varje medlemsstat får när som helst besluta att den kommer att godta översättningar av intyg om en europeisk utlämnandeorder och av intyg om en europeisk bevarandeorder till ett eller flera av unionens officiella språk utöver deras officiella språk, och ska ange ett sådant beslut i en skriftlig förklaring som lämnas till kommissionen. Kommissionen ska göra förklaringarna tillgängliga för samtliga medlemsstater och för det europeiska rättsliga nätverket.

Artikel 28

Övervakning och rapportering

1. Senast den 18 August 2026 ska kommissionen upprätta ett detaljerat program för övervakning av resultaten och effekterna av denna förordning. Övervakningsprogrammet ska ange vilka metoder som kommer att användas för att samla in uppgifter och med vilka intervaller detta kommer att ske. Det ska närmare ange vilka åtgärder som kommissionen respektive medlemsstaterna ska vidta när det gäller att samla in och analysera uppgifterna.

2. I alla händelser ska medlemsstaterna från och med den 18 August 2026 samla in heltäckande statistik från de relevanta myndigheterna och föra denna statistik. De insamlade uppgifterna för det föregående kalenderåret ska sändas till kommissionen senast den 31 mars varje år, och ska omfatta följande:

a) Antalet intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder som utfärdats, indelat efter typen av uppgifter som begärts, mottagarna och situationen (nödsituation eller inte).

b) Antalet intyg om en europeisk utlämnandeorder som utfärdats enligt det undantagsförfarande som gäller i en nödsituation.

c) Antalet fullföljda respektive icke fullföljda intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder, indelat efter typen av uppgifter som begärts, mottagarna och situationen (nödsituation eller inte).

d) Antalet anmälningar till verkställande myndigheter enligt artikel 8, och antalet intyg om en europeisk utlämnandeorder som vägrats, indelat efter typen av uppgifter som begärts, mottagarna och situationen (nödsituation eller inte) samt de åberopade vägransgrunderna.

e) För fullföljda intyg om en europeisk utlämnandeorder, den genomsnittliga perioden mellan den tidpunkt då intyget utfärdades och den tidpunkt då de begärda uppgifterna erhölls, indelat efter typen av uppgifter som begärts, mottagarna och situationen (nödsituation eller inte).

f) För fullföljda intyg om en europeisk bevarandeorder, den genomsnittliga perioden mellan den tidpunkt då intyget om en europeisk bevarandeorder utfärdades och den tidpunkt då den efterföljande framställan om utlämnande utfärdades, indelat efter typen av uppgifter som begärts och mottagarna.

g) Antalet europeiska utlämnandeorder eller europeiska bevarandeorder som översänts till och mottagits av en verkställande stat för verkställighet, indelat efter typen av uppgifter som begärts, mottagarna och situationen (nödsituation eller inte) samt antalet sådana order som verkställts.

h) Antalet rättsmedel som använts mot europeiska utlämnandeorder i den utfärdande staten och i den verkställande staten, indelat efter typen av uppgifter som begärts.

i) Antalet fall där efterhandsgodkännande, i enlighet med artikel 4.5, inte beviljades.

j) En översikt över de kostnader som tjänsteleverantörer har begärt ersättning för fullföljande av intyg om en europeisk utlämnandeorder eller intyg om en europeisk bevarandeorder samt de kostnader som de utfärdande myndigheterna gett ersättning för.

3. Från och med den 18 August 2026 får den statistik som avses i punkt 2 i denna artikel samlas in automatiskt av nationella portaler när det gäller de utbyten av uppgifter som skett via det decentraliserade it-systemet enligt artikel 19.1. Den referensprogramvara som avses i artikel 22 ska vara tekniskt utrustad för att tillhandahålla sådana funktioner.

4. Tjänsteleverantörer får samla in, föra och offentliggöra statistik i enlighet med befintliga dataskyddsprinciper. Om sådan statistik samlas in för det föregående kalenderåret får den sändas till kommissionen senast den 31 mars och får i möjligaste mån omfatta följande:

a) Antalet intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder som mottagits, indelat efter typen av uppgifter som begärts, utfärdande stat och situation (nödsituation eller inte).

b) Antalet fullföljda respektive icke fullföljda intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder, indelat efter typen av uppgifter som begärts, utfärdande stat och situation (nödsituation eller inte).

c) För fullföljda intyg om en europeisk utlämnandeorder, den genomsnittliga period som krävdes för att tillhandahålla de begärda uppgifterna från den tidpunkt då intyget om en europeisk utlämnandeorder mottogs till den tidpunkt då uppgifterna tillhandahölls, indelat efter typen av uppgifter som begärts, utfärdande stat och situation (nödsituation eller inte).

d) För fullföljda intyg om en europeisk bevarandeorder, den genomsnittliga perioden mellan den tidpunkt då intyget om en europeisk bevarandeorder utfärdades och den tidpunkt då den efterföljande framställan om utlämnande utfärdades, indelat efter typen av uppgifter som begärts och utfärdande stat.

5. Från och med den 18 August 2027 ska kommissionen senast den 30 juni varje år offentliggöra en rapport med de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3, i sammanställd form, uppdelat per medlemsstat och typ av tjänsteleverantör.

Artikel 29

Ändringar av intyg och formulär

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilagorna I, II, III, V och VI i syfte att effektivt åtgärda eventuella behov av förbättringar av innehållet i formulären för intyg om en europeisk utlämnandeorder och intyg om en europeisk bevarandeorder och de formulär som ska användas för att meddela att det är omöjligt att fullfölja ett intyg om en europeisk utlämnandeorder eller ett intyg om en europeisk bevarandeorder, för att bekräfta utfärdandet av en framställan om utlämnande till följd av en europeisk bevarandeorder och för att förlänga bevarandet av elektroniska bevis.

Artikel 30

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 29 ges till kommissionen tills vidare från och med den 18 August 2026.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 29 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 29 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 31

Anmälningar till kommissionen

1. Senast den 18 August 2025 ska varje medlemsstat meddela kommissionen om följande:

a) Den eller de myndigheter som i enlighet med landets nationella rätt är behöriga i enlighet med artikel 4 att utfärda, godkänna eller översända europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder eller anmälningar därom.

b) Den eller de myndigheter som är behöriga att ta emot anmälningar enligt artikel 8 och att verkställa europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder på en annan medlemsstats vägnar, i enlighet med artikel 16.

c) Den eller de myndigheter som är behöriga att handlägga motiverade invändningar från mottagarna i enlighet med artikel 17.

d) De språk som godtas för anmälan och översändande av ett intyg om en europeisk utlämnandeorder, ett intyg om en europeisk bevarandeorder, en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder vid verkställighet i enlighet med artikel 27.

2. Kommissionen ska göra den information som tas emot enligt denna artikel tillgänglig för allmänheten, antingen på en särskild webbplats eller på webbplatsen för det europeiska straffrättsliga nätverk som avses i artikel 9 i rådets beslut 2008/976/RIF ([33]).

Artikel 32

Förhållande till andra instrument, avtal och överenskommelser

1. Denna förordning påverkar inte unionens instrument eller andra internationella instrument, avtal och överenskommelser beträffande bevisinhämtning som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen senast den 18 August 2026 om eventuella befintliga instrument, avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 och som de kommer att fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna ska också inom tre månader efter det att de har undertecknat nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 1 meddela kommissionen om detta.

Artikel 33

Utvärdering

Senast den 18 August 2029 ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning. Kommissionen ska överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Utvärderingsrapporten ska innehålla en bedömning av tillämpningen av denna förordning och av de resultat som har uppnåtts med avseende på dess mål samt en bedömning av denna förordnings inverkan på de grundläggande rättigheterna. Utvärderingen ska genomföras i enlighet med kommissionens riktlinjer om bättre lagstiftning. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta utvärderingsrapporten.

Artikel 34

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([33]) Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130).

2. Den ska tillämpas från och med den 18 August 2026.

Skyldigheten för behöriga myndigheter och tjänsteleverantörer att använda det decentraliserade it-system som fastställs i artikel 19 för skriftlig kommunikation enligt denna förordning ska dock tillämpas med början ett år efter antagandet av de genomförandeakter som avses i artikel 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 12 juli 2023.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

INTYG OM EN EUROPEISK UTLÄMNANDEORDER FÖR UTLÄMNANDE AV ELEKTRONISKA BEVIS

I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 ([1]) ska mottagaren av detta intyg om en europeisk utlämnandeorder fullfölja detta intyg om en europeisk utlämnandeorder och lämna de begärda uppgifterna i enlighet med den tidsfrist eller de tidsfrister som anges i avsnitt C i detta intyg om en europeisk utlämnandeorder till den behöriga myndighet som anges i avsnitt L a i detta intyg om en europeisk utlämnandeorder.

I samtliga fall ska mottagaren vid mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder agera skyndsamt för att bevara de begärda uppgifterna, såvida inte informationen i intyget om en europeisk utlämnandeorder inte gör det möjligt att identifiera dessa uppgifter. Uppgifterna ska fortsätta att bevaras till dess att uppgifterna lämnas ut, eller till dess att den utfärdande myndigheten eller, om tillämpligt, den verkställande myndigheten meddelar att det inte längre är nödvändigt att bevara och lämna ut uppgifterna.

Mottagaren ska vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa konfidentialiteten, sekretessen och integriteten för intyget om en europeisk utlämnandeorder och för de uppgifter som lämnas ut eller bevaras.

AVSNITT A: Utfärdande/godkännande myndighet

Utfärdande stat: ....

Utfärdande myndighet ....

Godkännande myndighet (om tillämpligt): ....

ANM.: uppgifter om utfärdande och godkännande myndighet ska lämnas i slutet (avsnitten I och J) .....

Den utfärdande myndighetens ärendenummer: ....

Den godkännande myndighetens ärendenummer: ....

AVSNITT B: Mottagare

Mottagare: ....

☐ Utsett verksamhetsställe

☐ Rättsligt ombud

☐ Detta intyg har utfärdats i en nödsituation till den angivna mottagaren eftersom det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet för en tjänsteleverantör inte reagerade på intyget om en europeisk utlämnandeorder inom de tidsfrister som anges i artikel 10 i förordning (EU) 2023/1543 eller inte har utsetts inom de tidsfrister som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 ([2])

Adress: ....

Tfn/fax/e-post (om känt): ....

Kontaktperson (om känd): ....

Mottagarens ärendenummer (om känt): ....

Berörd tjänsteleverantör (om annan än mottagaren): ....

Alla övriga relevanta uppgifter: ....

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 118).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 av den 12 juli 2023 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 181).

AVSNITT C: Tidsfrister (kryssa i lämplig ruta och fyll i där så krävs)

Vid mottagandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder ska de begärda uppgifterna lämnas ut:

☐ så snart som möjligt, inom tio dagar (ingen anmälan till den verkställande myndigheten)

☐ vid anmälan till den verkställande myndigheten: vid utgången av de tio dagarna, om den verkställande myndigheten inte har åberopat en vägransgrund inom denna tidsfrist, eller efter det att den verkställande myndigheten före utgången av de tio dagarna bekräftat att den inte kommer att åberopa någon vägransgrund, så snart som möjligt och senast vid utgången av de tio dagarna.

☐ utan onödigt dröjsmål och inom åtta timmar i en nödsituation som innebär

☐ en omedelbar fara för en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet

☐ en omedelbar fara för kritisk infrastruktur enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2008/114/EG ([3]), om en driftsstörning vid eller en förstörelse av sådan kritisk infrastruktur skulle leda till en omedelbar fara för en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet, inbegripet genom allvarlig skada på tillhandahållandet av basförnödenheter till befolkningen eller på utövandet av statens kärnfunktioner.

Ange om det finns några tidsfrister i förfarandet eller andra tidsfrister som bör beaktas vid fullföljandet av detta intyg om en europeisk utlämnandeorder: ....

Lämna i förekommande fall ytterligare information: ....

AVSNITT D: Förhållande till en tidigare framställan om utlämnande/bevarande (kryssa i och fyll i om tillämpligt och i förekommande fall)

☐ De begärda uppgifterna har helt/delvis bevarats i enlighet med en tidigare framställan om bevarande

utfärdad av .... (ange myndighet och ärendenummer)

den .... (ange datum för utfärdande av framställan)

och översänd den ..... (ange datum för översändande av framställan)

till ..... (ange den tjänsteleverantör/ det rättsliga ombud/ det utsedda verksamhetsställe/den behöriga myndighet som framställan översändes till och, om tillgängligt, det ärendenummer som mottagaren angett).

☐ De begärda uppgifterna avser en tidigare framställan om utlämnande

utfärdad av .... (ange myndighet och ärendenummer)

den .... (ange datum för utfärdande av framställan)

och översänd den ..... (ange datum för översändande av framställan)

till ..... (ange den tjänsteleverantör/ det rättsliga ombud/ det utsedda verksamhetsställe/den behöriga myndighet som den översändes till och, om tillgängligt, det ärendenummer som mottagaren angett).

Annan relevant information: ....

([3]) Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

AVSNITT E: Information som möjliggör identifiering av de begärda uppgifterna (fyll i, i den mån denna information är känd och där så krävs, för att identifiera uppgifterna)

IP-adress(er) och tidsstämplar (inkl. datum och tidszon): ....

Tfn: ....

E-postadress(er): ....

IMEI-nummer (ett eller flera): ....

MAC-adress(er): ....

Användare eller andra unika identifierare såsom användarnamn, inloggnings-ID eller kontobeteckning(ar): .....

Benämning(ar) på relevant(a) tjänst(er): ....

Övrigt: ....

Om tillämpligt, tidsintervallet för de uppgifter för vilka utlämnande begärs:

....

☐ Ytterligare information vid behov: ....

AVSNITT F: Elektroniska bevis som ska lämnas ut

Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder gäller (kryssa i relevant(a) ruta/rutor):

a) ☐ abonnentuppgifter:

☐ namn, födelsedatum, postadress eller geografisk adress, kontaktuppgifter (e-postadress, telefonnummer) och annan relevant information om användarens/abonnentens identitet

☐ dag och tidpunkt för den första registreringen, typ av registrering, kopia av kontrakt, kontroll av identitet vid tidpunkten för registrering, kopior av handlingar som abonnenten tillhandahållit

☐ typ av tjänst och dess varaktighet, inbegripet identifierare som används av eller tillhandahålls abonnenten vid tidpunkten för den första registreringen eller aktiveringen (t.ex. telefonnummer, SIM-kortnummer, MAC-adress) och tillhörande utrustning

☐ profilinformation (t.ex. användarnamn, skärmnamn, profilbild)

☐ uppgifter om validering av användningen av tjänster, såsom en alternativ e-postadress som anges av användaren/abonnenten

☐ betal- eller kreditkortsuppgifter (som tillhandahålls av användaren för faktureringsändamål) inklusive andra betalningsmedel

☐ PUK-koder

☐ övrigt: .....

b) ☐ uppgifter som begärs med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) 2023/1543:

☐ IP-förbindelseuppgifter såsom IP-adresser/loggar/åtkomstnummer tillsammans med andra tekniska identifierare, såsom källportar och tidsstämplar eller motsvarande, användar-ID och det gränssnitt som används i samband med användningen av tjänsten – ange, vid behov, följande: .....

☐ tidsintervallet för de uppgifter för vilka utlämnande begärs (om annat än avsnitt E): .....

☐ övrigt: .....

c) ☐ trafikuppgifter:

i) för (mobil) telefoni:

☐ utgående (A) och inkommande (B) identifierare (telefonnummer, IMSI, IMEI)

☐ tidpunkt och varaktighet för förbindelsen eller förbindelserna

☐ uppringningsförsök

☐ basstationens ID, inklusive geografisk information (X/Y-koordinater) vid tidpunkten för inledande och avslutande av förbindelsen

☐ leverantör/teletjänst som används (t.ex. UMTS, GPRS)

☐ övrigt: .....

ii) för internet:

☐ ruttuppgifter (avsändar- och mottagar-IP-adress(er), portnummer, webbläsare, e-postrubrikinformation, meddelandeidentifiering)

☐ basstationens ID, inklusive geografisk information (X/Y-koordinater) vid tidpunkten för inledande och avslutande av förbindelsen eller förbindelserna

☐ datavolym

☐ dag och tidpunkt för förbindelsen eller förbindelserna

☐ varaktighet för förbindelsen eller åtkomstsessionen/åtkomstsessionerna

☐ övrigt: .....

iii) för värdtjänster:

☐ loggfiler

☐ ärenden

☐ övrigt: .....

iv) övrigt:

☐ inköpshistoria

☐ faktureringshistoria för förbetalt saldo

☐ övrigt: .....

d) ☐ innehållsdata:

☐ (webb)brevlådedump

☐ minnesdump (användargenererade data)

☐ siddump

☐ meddelandelogg/backup

☐ röstbrevlådedump

☐ serverinnehåll

☐ anordningsbackup

☐ kontaktlista

☐ övrigt: .....

☐ Ytterligare information vid behov för att (närmare) precisera eller begränsa omfattningen av de begärda uppgifterna: ....

AVSNITT G: Information om bakomliggande förhållanden

a) Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder gäller (kryssa i relevant(a) ruta/rutor):

☐ straffrättsliga förfaranden avseende ett eller flera brott,

☐ verkställighet av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader till följd av straffrättsliga förfaranden som inte beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, i fall där den dömda personen undandragit sig lagföring.

b) Beskaffenhet och brottsrubricering för det eller de brott som intyget om en europeisk utlämnandeorder utfärdas för och tillämplig lagbestämmelse ([4]):

....

c) Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder utfärdas för trafikuppgifter som inte begärs med det enda syftet att identifiera användaren, eller för innehållsdata, eller båda, och avser (kryssa i relevant(a) ruta/rutor om tillämpligt):

☐ brott för vilka maximistraffet i den utfärdande staten är fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år,

([4]) För verkställighet av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd för trafikuppgifter som inte begärs med det enda syftet att identifiera användaren, eller innehållsdata, ange i b) och c) det brott för vilket straffet utdömts.

☐ en eller flera av följande brott, om de helt eller delvis begås med hjälp av ett informationssystem:

☐ brott enligt definitionen i artiklarna 3–8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 ([5]),

☐ brott enligt definitionen i artiklarna 3–7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU ([6]),

☐ brott enligt definitionen i artiklarna 3–8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU ([7]),

☐ brott enligt definitionen i artiklarna 3–12 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 ([8]).

d) Personuppgiftsansvarig/personuppgiftsbiträde:

Europeiska utlämnandeorder ska ställas till tjänsteleverantörer som agerar som personuppgiftsansvariga. Undantagsvis får den europeiska utlämnandeordern ställas direkt till den tjänsteleverantör som behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar.

Kryssa i lämplig ruta:

☐ Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder är ställt till den tjänsteleverantör som agerar som personuppgiftsansvarig.

☐ Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder är ställt till den tjänsteleverantör som, i situationer där den personuppgiftsansvarige inte kan identifieras, eventuellt behandlar uppgifterna på den personuppgiftsansvariges vägnar, eftersom

☐ den personuppgiftsansvarige inte kan identifieras trots att rimlig ansträngning gjorts från den utfärdande myndighetens sida

☐ det kan vara till skada för utredningen att rikta sig till den personuppgiftsansvarige

Om detta intyg om en europeisk utlämnandeorder är ställt till den tjänsteleverantör som behandlar uppgifter på den personuppgiftsansvariges vägnar ska

☐ personuppgiftsbiträdet informera den personuppgiftsansvarige om utlämnandet av uppgifter

☐ personuppgiftsbiträdet tills vidare inte informera den personuppgiftsansvarige om utlämnandet av uppgifter, eftersom det skulle vara till skada för utredningen. Skriv en kort motivering ([9]): .....

e) Annan relevant information: ....

AVSNITT H: Information till användaren

Mottagaren ska under alla omständigheter avhålla sig från att informera den person vars uppgifter begärs. Det är den utfärdande myndighetens ansvar att utan onödigt dröjsmål informera personen om utlämnandet av uppgifter.

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (EUT L 123, 10.5.2019, s. 18).

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF (EUT L 218, 14.8.2013, s. 8).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017 s. 6).

([9]) Den utfärdande myndigheten ska ange skälen till förseningen i ärendet; endast en kort motivering ska läggas till i intyget om en europeisk utlämnandeorder.

Observera att (kryssa i lämplig ruta):

☐ den utfärdande myndigheten kommer att vänta med att informera den person vars uppgifter begärs så länge ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

☐ det är nödvändigt för att undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden

☐ det är nödvändigt för att undvika att inverka menligt på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder

☐ det är nödvändigt för att skydda den allmänna säkerheten

☐ det är nödvändigt för att skydda den nationella säkerheten

☐ det är nödvändigt för att skydda andra människors fri- och rättigheter

AVSNITT I: Närmare uppgifter om den utfärdande myndigheten

Typ av utfärdande myndighet (kryssa i relevant(a) ruta/rutor):

☐ domare, domstol eller undersökningsdomare

☐ allmän åklagare

☐ annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition

Om godkännande krävs, fyll också i avsnitt J.

Observera att (kryssa i om tillämpligt):

☐ Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder utfärdades för abonnentuppgifter eller för uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren i en vederbörligen motiverad nödsituation utan förhandsgodkännande, eftersom godkännandet inte skulle kunna ha erhållits i tid, eller båda. Den utfärdande myndigheten bekräftar att den skulle kunna utfärda en order i ett liknande inhemskt fall utan godkännande, och att efterhandsgodkännande kommer att begäras utan onödigt dröjsmål, inom 48 timmar (notera att mottagaren inte kommer att informeras).

Närmare uppgifter om den utfärdande myndigheten eller dess företrädare, eller båda, som intygar att innehållet i intyget om en europeisk utlämnandeorder är riktigt och korrekt:

Myndighetens namn: ....

Myndighetsföreträdarens namn: ....

Befattning (titel/grad): ....

Ärendenummer: ....

Adress: ....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) ....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) ....

E-post: ....

Språkkunskaper: ....

Om annan än ovan, myndighet/kontaktpunkt (t.ex. centralmyndighet) som kan kontaktas för alla frågor som rör fullföljandet av intyget om en europeisk utlämnandeorder:

Myndighetens namn/Namn: ....

Adress: ....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) ....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) ....

E-post: ....

Den utfärdande myndighetens eller dess företrädares underskrift, som intygar att innehållet i intyget om en europeisk utlämnandeorder är riktigt och korrekt:

Datum: ....

Underskrift ([10]): ....

AVSNITT J: Närmare uppgifter om den godkännande myndigheten (fyll i om tillämpligt)

Typ av godkännande myndighet

☐ domare, domstol eller undersökningsdomare

☐ allmän åklagare

Närmare uppgifter om den godkännande myndigheten eller dess företrädare, eller båda, som intygar att innehållet i intyget om en europeisk utlämnandeorder är riktigt och korrekt:

Myndighetens namn: ....

Myndighetsföreträdarens namn: ....

Befattning (titel/grad): ....

Ärendenummer: ....

Adress: ....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) ....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) ....

E-post: ....

Språkkunskaper: ....

([10]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.

Datum: ....

Underskrift ([11]): ....

AVSNITT K: Anmälan och närmare uppgifter om den verkställande myndighet som mottagit anmälan (om tillämpligt)

☐ Detta intyg om en europeisk utlämnandeorder anmäls till följande verkställande myndighet:
....

Ange kontaktuppgifter till den verkställande myndighet som mottagit anmälan (om tillgängliga):

Den verkställande myndighetens namn ....

Adress: ....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) ....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) ....

E-post: ....

AVSNITT L: Överföring av uppgifter

a) Myndighet till vilken uppgifterna ska överföras

☐ utfärdande myndighet

☐ godkännande myndighet

☐ annan behörig myndighet (t.ex. centralmyndighet)

Namn och kontaktuppgifter ....

b) Föredraget format eller tillvägagångssätt som ska tillämpas vid överföring av uppgifterna (om tillämpligt): .....

AVSNITT M: Ytterligare information som ska ingå (sänds inte till mottagaren – ska lämnas till den verkställande myndigheten om anmälan till den verkställande myndigheten krävs)

Skälen till att fastställa att den europeiska bevarandeordern uppfyller villkoren för att vara nödvändig och proportionell:

....

En kortfattad beskrivning av ärendet:

....

([11]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.

Är straffet för det brott för vilket den europeiska utlämnandeordern utfärdas i den utfärdande staten fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år, och ingår det i den förteckning över brott som anges nedan (kryssa i relevant(a) ruta/rutor)?

☐ Deltagande i en kriminell organisation.

☐ Terrorism.

☐ Människohandel.

☐ Sexuell exploatering av barn samt barnpornografi.

☐ Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

☐ Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.

☐ Korruption.

☐ Bedrägeri, inbegripet bedrägeri och andra brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([12]).

☐ Penningtvätt.

☐ Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.

☐ It-brottslighet.

☐ Miljöbrott, inklusive olaga handel med hotade djurarter och utrotningshotade växtarter och växtsorter.

☐ Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.

☐ Mord eller grov misshandel.

☐ Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.

☐ Människorov, olaga frihetsberövande eller tagande av gisslan.

☐ Rasism och främlingsfientlighet.

☐ Organiserad stöld eller väpnat rån.

☐ Olaglig handel med kulturföremål, inklusive antikviteter och konstverk.

☐ Svindleri.

☐ Beskyddarverksamhet och utpressning.

☐ Varumärkesförfalskning och piratkopiering.

☐ Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.

☐ Förfalskning av betalningsmedel.

☐ Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxtsubstanser.

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

☐ Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.

☐ Handel med stulna fordon.

☐ Våldtäkt.

☐ Mordbrand.

☐ Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion.

☐ Kapning av flygplan eller fartyg.

☐ Sabotage.

Lägg i förekommande fall till ytterligare information som den verkställande myndigheten kan behöva för att bedöma möjligheten att åberopa vägransgrunder:

… ....

BILAGA II

INTYG OM EN EUROPEISK BEVARANDEORDER FÖR BEVARANDE AV ELEKTRONISKA BEVIS

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 ([1]) ska mottagaren av detta intyg om en europeisk bevarandeorder utan onödigt dröjsmål efter att ha mottagit intyget om en europeisk bevarandeorder bevara de uppgifter som begärs. Bevarandet ska upphöra efter 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten förlänger bevarandeperioden med ytterligare 30 dagar eller bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats. Om den utfärdande myndigheten inom dessa tidsperioder bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats ska mottagaren bevara uppgifterna under så lång tid som krävs för att lämna ut dessa när framställan om utlämnande mottas.

Mottagaren ska vidta de nödvändiga åtgärderna för att säkerställa konfidentialiteten, sekretessen och integriteten för intyget om en europeisk bevarandeorder och för de uppgifter som bevaras.

AVSNITT A: Utfärdande/godkännande myndighet

Utfärdande stat: ....

Utfärdande myndighet: ....

Godkännande myndighet (om tillämpligt): ....

ANM.: uppgifter om utfärdande och godkännande myndighet ska lämnas i slutet (avsnitten F och G)

Den utfärdande myndighetens ärendenummer: ....

Den godkännande myndighetens ärendenummer: ....

AVSNITT B: Mottagare:

Mottagare: ....

☐ Utsett verksamhetsställe

☐ Rättsligt ombud

☐ Detta intyg har utfärdats i en nödsituation till den angivna mottagaren eftersom det utsedda verksamhetsstället eller det rättsliga ombudet för en tjänsteleverantör inte reagerade på intyget om en europeisk bevarandeorder inom tidsfristerna eller inte har utsetts inom de tidsfrister som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 ([2])

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 118).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1544 av den 12 juli 2023 om fastställande av harmoniserade regler för att utse utsedda verksamhetsställen och rättsliga ombud för insamling av elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 181).

Adress: .....

Tfn/fax/e-post (om känd): .....

Kontaktperson (om känd): .....

Mottagarens ärendenummer (om känt): .....

Berörd tjänsteleverantör (om annan än mottagaren): .....

Eventuella andra relevanta uppgifter: .....

AVSNITT C: Information som möjliggör identifiering av de uppgifter som framställan om bevarande gäller (fyll i i den mån denna information är känd och där så krävs för att identifiera uppgifterna)

☐ IP-adress(er) och tidsstämplar (inkl. datum och tidszon): .....

☐ Tfn: .....

☐ E-postadress(er): .....

☐ IMEI-nummer (ett eller flera): .....

☐ MAC-adress(er): .....

☐ Användare av tjänsten eller andra unika identifierare såsom användarnamn, inloggnings-ID eller kontobeteckning(ar): .....

☐ Benämning(ar) på relevant(a) tjänst(er): .....

☐ Övrigt: .....

Om tillämpligt, tidsintervallet för de uppgifter för vilka bevarande begärs: .....

☐ Ytterligare information vid behov: .....

AVSNITT D: Elektroniska bevis som ska bevaras

Detta intyg om en europeisk bevarandeorder gäller (kryssa i relevant(a) ruta/rutor):

a) ☐ abonnentuppgifter:

☐ namn, födelsedatum, postadress eller geografisk adress, kontaktuppgifter (e-postadress, telefonnummer) och annan relevant information om användarens/abonnentens identitet

☐ dag och tidpunkt för den första registreringen, typ av registrering, kopia av kontrakt, kontroll av identitet vid tidpunkten för registrering, kopior av handlingar som abonnenten tillhandahållit

☐ typ av tjänst och dess varaktighet, inbegripet identifierare som används av eller tillhandahålls abonnenten vid tidpunkten för den första registreringen eller aktiveringen (t.ex. telefonnummer, SIM-kortnummer, MAC-adress) och tillhörande utrustning

☐ profilinformation (t.ex. användarnamn, skärmnamn, profilbild)

☐ uppgifter om validering av användningen av tjänster, såsom en alternativ e-postadress som anges av användaren/abonnenten

☐ betal- eller kreditkortsuppgifter (som tillhandahålls av användaren för faktureringsändamål) inklusive andra betalningsmedel

☐ PUK-koder

☐ övrigt:..... .....

b) ☐ uppgifter som begärs med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) 2023/1543:

☐ IP-förbindelseuppgifter såsom IP-adresser/loggar/åtkomstnummer tillsammans med andra identifierare, såsom källportar och tidsstämplar eller motsvarande, användar-ID och det gränssnitt som används i samband med användningen av tjänsten och som är strängt nödvändiga för identifieringsändamål; precisera vid behov: ...

☐ tidsintervallet för de uppgifter för vilka bevarande begärs (om annat än i avsnitt C):.....

☐ övrigt:..... .....

c) ☐ trafikuppgifter:

i) för (mobil) telefoni:

☐ utgående (A) och inkommande (B) identifierare (telefonnummer, IMSI, IMEI)

☐ tidpunkt och varaktighet för förbindelsen eller förbindelserna

☐ uppringningsförsök

☐ basstationens ID, inklusive geografisk information (X/Y-koordinater) vid tidpunkten för inledande och avslutande av förbindelsen

☐ leverantör/teletjänst som används (t.ex. UMTS, GPRS)

☐ övrigt:..... .....

ii) för internet:

☐ ruttuppgifter (avsändar- och mottagar-IP-adress(er), portnummer, webbläsare, e-postrubrikinformation, meddelandeidentifiering)

☐ basstationens ID, inklusive geografisk information (X/Y-koordinater) vid tidpunkten för inledande och avslutande av förbindelsen eller förbindelserna

☐ datavolym

☐ dag och tidpunkt för förbindelsen/förbindelserna

☐ varaktighet för förbindelsen eller åtkomstsessionen/åtkomstsessionerna

☐ övrigt:..... .....

iii) för värdtjänster:

☐ loggfiler

☐ ärenden

☐ övrigt:..... .....

iv) Övrigt

☐ inköpshistoria

☐ faktureringshistoria för förbetalt saldo

☐ övrigt:..... .....

d ☐ innehållsdata:

☐ (webb)brevlådedump

☐ minnesdump (användargenererade data)

☐ siddump

☐ meddelandelogg/backup

☐ röstbrevlådedump

☐ serverinnehåll

☐ anordningsbackup

☐ kontaktlista

☐ övrigt:..... .....

☐ Ytterligare information vid behov för att precisera eller begränsa omfattningen av de begärda uppgifterna:.....

AVSNITT E: Information om bakomliggande förhållanden

a) Detta intyg om en europeisk bevarandeorder gäller (kryssa i relevant(a) ruta/rutor):

☐ straffrättsliga förfaranden avseende ett eller flera brott,

☐ verkställighet av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader till följd av straffrättsliga förfaranden som inte beslutats genom en dom där personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen, i fall där den dömda personen undandragit sig lagföring.

b) Beskaffenhet och brottsrubricering för det eller de brott som intyget om en europeisk bevarandeorder utfärdas för samt tillämplig lagbestämmelse ([3]).....

AVSNITT F: Närmare uppgifter om den utfärdande myndigheten

Typ av utfärdande myndighet (kryssa i relevant(a) ruta/rutor):

☐ domare, domstol eller undersökningsdomare

☐ allmän åklagare

☐ annan behörig myndighet enligt den utfärdande statens rätt

Om godkännande krävs, fyll också i avsnitt G.

Observera att (kryssa i om tillämpligt):

☐ Detta intyg om en europeisk bevarandeorder utfärdades för abonnentuppgifter eller uppgifter som begärts med det enda syftet att identifiera användaren i en vederbörligen motiverad nödsituation utan förhandsgodkännande, eftersom godkännandet inte skulle kunna ha erhållits i tid, eller båda. Den utfärdande myndigheten bekräftar att den skulle kunna utfärda en order i ett liknande inhemskt fall utan godkännande, och att efterhandsgodkännande kommer att begäras utan onödigt dröjsmål, inom 48 timmar (notera att mottagaren inte kommer att informeras).

Nödsituationen avser en situation där det råder ett överhängande hot mot en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet eller ett överhängande hot mot en kritisk infrastruktur enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2008/114/EG ([4]), om en driftsstörning vid eller en förstörelse av sådan kritisk infrastruktur skulle leda till en omedelbar fara för en persons liv, fysiska integritet eller säkerhet, inbegripet genom allvarlig skada på tillhandahållandet av basförnödenheter till befolkningen eller på utövandet av statens kärnfunktioner.

Närmare uppgifter om den utfärdande myndigheten och/eller dess företrädare som intygar att innehållet i intyget om en europeisk bevarandeorder är riktigt och korrekt:

Myndighetens namn:.....

Myndighetsföreträdarens namn: .....

Befattning (titel/grad):.....

([3]) För verkställighet av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd, ange det brott som straffet utdömts för.

([4]) Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

Ärendenummer: .....

Adress: .....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) .....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) .....

E-post: .....

Språkkunskaper: .....

Om annan än ovan, myndighet/kontaktpunkt (t.ex. centralmyndighet) som kan kontaktas för alla frågor som rör fullföljandet av intyget om en europeisk bevarandeorder:

Myndighetens namn/Namn: .....

Adress: .....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) .....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) .....

E-post: .....

Den utfärdande myndighetens eller dess företrädares underskrift, som intygar att innehållet i intyget om en europeisk bevarandeorder är riktigt och korrekt:

Datum: .....

Underskrift ([5]): .....

AVSNITT G: Uppgifter om den godkännande myndigheten (fyll i om tillämpligt)

Typ av godkännande myndighet:

☐ domare, domstol eller undersökningsdomare

☐ allmän åklagare

Närmare uppgifter om den godkännande myndigheten eller dess företrädare, eller både och, som intygar att innehållet i intyget om en europeisk bevarandeorder är riktigt och korrekt:

Myndighetens namn: .....

Myndighetsföreträdarens namn: .....

Befattning (titel/grad): .....

([5]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.

Ärendenummer: .....

Adress: .....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) .....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) .....

E-post: .....

Språkkunskaper: .....

Datum: .....

Underskrift ([6]): .....

([6]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.

BILAGA III

INFORMATION OM OMÖJLIGHETEN ATT FULLFÖLJA ETT INTYG OM EN EUROPEISK UTLÄMNANDEORDER/ETT INTYG OM EN EUROPEISK UTLÄMNANDEORDER

Om mottagaren inte kan fullgöra sin skyldighet att bevara de uppgifter som begärs enligt ett intyg om en europeisk bevarandeorder eller lämna ut dem enligt ett intyg om en europeisk utlämnandeorder, inte kan iaktta den angivna tidsfristen eller inte tillhandahåller uppgifterna i deras helhet, ska detta formulär enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 ([1]) fyllas i av mottagaren och utan onödigt dröjsmål skickas tillbaka till den utfärdande myndigheten samt, om en anmälan har skett till den verkställande myndigheten och i övriga tillämpliga fall, till den verkställande myndighet som avses i intyget om en europeisk utlämnandeorder.

Där så är möjligt ska mottagaren bevara de begärda uppgifterna även om ytterligare information behövs för att exakt identifiera dem, såvida inte informationen i intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder är otillräcklig för detta syfte. Om det behövs klargöranden från den utfärdande myndigheten ska mottagaren utan onödigt dröjsmål begära sådana med hjälp av detta formulär.

AVSNITT A: Berörd order

Följande uppgifter gäller:

☐ ett intyg om en europeisk utlämnandeorder

☐ ett intyg om en europeisk bevarandeorder

AVSNITT B: Behörig(a) myndighet(er)

Utfärdande myndighet: .....

Den utfärdande myndighetens ärendenummer: .....

Om tillämpligt, den godkännande myndigheten: .....

Om tillämpligt, den godkännande myndighetens ärendenummer: .....

Datum för utfärdande av intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder: ....

Datum för mottagande av intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder: ....

Om tillämpligt, den verkställande myndigheten: .....

Om tillgängligt, den verkställande myndighetens ärendenummer: .....

AVSNITT C: Mottagare av intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder:

Mottagare av intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder: .....

Mottagarens ärendenummer: .....

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 118).

AVSNITT D: Skäl för uteblivet fullföljande

a) Intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder kan inte fullföljas eller kan inte fullföljas inom den angivna tidsfristen av följande skäl:

☐ det är ofullständigt

☐ det innehåller uppenbara fel

☐ det innehåller inte tillräckliga uppgifter

☐ det gäller inte uppgifter som lagras av eller på uppdrag av tjänsteleverantören vid den tidpunkt då intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeordermottas

☐ andra skäl som avser en faktisk omöjlighet till följd av omständigheter som inte beror på mottagaren eller tjänsteleverantören vid den tidpunkt då intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeordermottas

☐ den europeiska utlämnandeordern/den europeiska bevarandeordern har inte utfärdats eller godkänts av en utfärdande myndighet enligt artikel 4 i förordning (EU) 2023/1543.

☐ den europeiska utlämnandeordern för att inhämta trafikuppgifter som inte begärs med det enda syftet att identifiera användaren enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) 2023/1543, eller för att inhämta innehållsdata, har utfärdats för ett brott som inte omfattas av artikel 5.4 i förordning (EU) 2023/1543

☐ tjänsten omfattas inte av förordning (EU) 2023/1543

☐ de begärda uppgifterna skyddas av immunitet eller privilegier som beviljas enligt den verkställande statens rätt, eller de begärda uppgifterna omfattas av reglerna för fastställande eller begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet eller yttrandefrihet i andra medier och som hindrar den europeiska utlämnandeordern/den europeiska bevarandeordern från att verkställas

☐ efterlevnad av den europeiska utlämnandeordern skulle strida mot ett tredjelands tillämpliga lagstiftning. Fyll också i avsnitt E.

b) Redogör närmare för skälen till sådant uteblivet fullföljande som avses i led i, och ange och förklara vid behov eventuella andra skäl än de som anges i led i:

… ....

SECTION E: Motstridiga skyldigheter som följer av ett tredjelands rätt

I händelse av motstridiga skyldigheter som följer av ett tredjelands rätt, vänligen lämna följande information:

— lagrubrik(er) i tredjelandet:

… ....

— tillämplig(a) lagbestämmelse(r) och texten i relevanta bestämmelser:

… ....

— vari den motstridiga skyldigheten består, inbegripet intressen som skyddas av tredjelandets rätt:

☐ enskildas grundläggande rättigheter (precisera):

… ....

☐ grundläggande intressen för tredjelandet som rör nationell säkerhet och försvar (precisera):

… ....

☐ övriga intressen (precisera):

… ....

— förklara varför lagen är tillämplig i detta fall:

… ....

— förklara varför en konflikt anses föreligga i detta fall:

… ....

— förklara kopplingen mellan tjänsteleverantören och tredjelandet i fråga:

… ....

— möjliga konsekvenser för mottagaren av att efterleva den europeiska utlämnandeordern, inklusive sanktioner som kan komma i fråga:

… ....

Eventuell ytterligare relevant information: ....

AVSNITT F: Framställan om ytterligare information/förtydligande (fyll i, om tillämpligt)

Det behövs ytterligare information från den utfärdande myndigheten för att intyget om en europeisk utlämnandeorder/intyget om en europeisk bevarandeorder ska fullföljas:

… ....

AVSNITT G: Bevarande av uppgifter

De begärda uppgifterna (kryssa i relevant ruta och fyll i):

☐ ska bevaras till dess att uppgifterna lämnas ut, eller till dess att den utfärdande myndigheten eller, om tillämpligt, den verkställande myndigheten meddelar att det inte längre är nödvändigt att bevara och lämna ut uppgifter eller till dess att den utfärdande myndigheten tillhandahåller nödvändig information som gör det möjligt att begränsa de uppgifter som ska bevaras/lämnas ut

☐ ska inte bevaras (detta bör ske endast i undantagsfall, t.ex. om tjänsteleverantören inte har uppgifterna vid den tidpunkt då framställan mottas eller inte kan identifiera de begärda uppgifterna i tillräcklig grad)

AVSNITT H: Kontaktuppgifter till tjänsteleverantörens utsedda verksamhetsställe/rättsliga ombud

Namn på tjänsteleverantörens utsedda verksamhetsställe/rättsliga ombud:
.....

Kontaktperson: ....

Befattning: .....

Adress: .....

Tfn: (landsnummer) (riktnummer) .....

Fax: (landsnummer) (riktnummer) .....

E-post: .....

Den bemyndigade personens namn: .....

Datum .....

Underskrift ([2]): .....

([2]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.

BILAGA IV

KATEGORIER AV BROTT SOM AVSES I ARTIKEL 12.1 D

1. Deltagande i en kriminell organisation.

2. Terrorism.

3. Människohandel.

4. Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.

5. Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

6. Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.

7. Korruption.

8. Bedrägeri, inbegripet bedrägeri och andra brott som riktar sig mot unionens finansiella intressen enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([1]).

9. Penningtvätt.

10. Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.

11. It-brottslighet.

12. Miljöbrott, inklusive olaga handel med hotade djurarter och utrotningshotade växtarter och växtsorter.

13. Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.

14. Mord eller grov misshandel.

15. Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.

16. Människorov, olaga frihetsberövande eller tagande av gisslan.

17. Rasism och främlingsfientlighet.

18. Organiserad stöld eller väpnat rån.

19. Olaglig handel med kulturföremål, inklusive antikviteter och konstverk.

20. Svindleri.

21. Beskyddarverksamhet och utpressning.

22. Förfalskning och piratkopiering.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

23. Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.

24. Förfalskning av betalningsmedel.

25. Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxtsubstanser.

26. Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.

27. Handel med stulna fordon.

28. Våldtäkt.

29. Mordbrand.

30. Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.

31. Kapning av flygplan eller fartyg

32. Sabotage.

BILAGA V

BEKRÄFTELSE PÅ UTFÄRDANDE AV EN FRAMSTÄLLAN OM UTLÄMNANDE TILL FÖLJD AV EN EUROPEISK BEVARANDEORDER

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 ([1]) ska mottagaren av intyget om en europeisk bevarandeorder utan onödigt dröjsmål bevara de uppgifter som begärs. Bevarandet ska upphöra efter 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten förlänger bevarandeperioden med ytterligare 30 dagar eller bekräftar att en efterföljande framställan om utlämnande har utfärdats med hjälp av det formulär som anges i denna bilaga.

Efter en sådan bekräftelse ska mottagaren bevara uppgifterna under så lång tid som krävs för att lämna ut dessa när framställan om utlämnande mottas.

AVSNITT A: Utfärdande myndighet för intyget om en europeisk bevarandeorder

Utfärdande stat: ....

Utfärdande myndighet: ....

Om annan än den kontaktpunkt som anges i intyget om en europeisk bevarandeorder, den myndighet/kontaktpunkt (t.ex. centralmyndighet) som kan kontaktas för alla frågor som rör fullföljandet av intyget om en europeisk bevarandeorder:

Namn och kontaktuppgifter ....

AVSNITT B: Mottagare av intyget om en europeisk bevarandeorder:

Mottagare: ....

Adress: ....

Tfn/fax/e-post (om känd): ....

Kontaktperson (om känd): ....

Mottagarens ärendenummer (om känt) ....

Berörd tjänsteleverantör (om annan än mottagaren): .....

Eventuella andra relevanta uppgifter: ....

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 118).

AVSNITT C: Information om intyget om en europeisk bevarandeorder:

Uppgifterna bevaras i enlighet med intyget om en europeisk bevarandeorder som utfärdades den..... (ange datum för utfärdande av ordern) och som översändes den..... (ange datum för översändande av ordern) med ärendenummer ..... (ange ärendenummer).

☐ Den förlängdes med 30 dagar av den utfärdande myndigheten...., ärendenummer.... den ..... (kryssa i rutan och ange, om tillämpligt).

AVSNITT D: Bekräftelse

Detta bekräftar att följande utlämnandeorder har utfärdats (kryssa i lämplig ruta och fyll i vid behov):

☐ Intyg om en europeisk utlämnandeorder som utfärdats av ..... (ange myndighet) den..... (ange datum för utfärdande av ordern) och som översändes den..... (ange datum för översändande av ordern) med ärendenummer ..... (ange ärendenummer) till ..... (ange den tjänsteleverantör/det utsedda verksamhetsställe/det rättsliga ombud/den behöriga myndighet som den översändes till och, om tillgängligt, det ärendenummer som mottagaren angett).

☐ En europeisk utredningsorder som utfärdats av ..... (ange myndighet) den..... (ange datum för utfärdande av ordern) och som översändes den..... (ange datum för översändande av ordern) med ärendenummer ..... (ange ärendenummer) till.....
(ange den stat och behöriga myndighet som den översändes till och, om tillgängligt, det ärendenummer som de anmodade myndigheterna angett).

☐ Framställan om ömsesidig rättslig hjälp som utfärdats av..... (ange myndighet) den..... (ange datum för utfärdande av framställningen) och som översändes den..... (ange datum för översändande av framställningen) med ärendenummer ..... (ange ärendenummer) till.....
(den stat och behöriga myndighet som framställningen överlämnades till och, om tillgängligt, det ärendenummer som de anmodade myndigheterna uppgivit).

Underskrift av den utfärdande myndigheten och/eller dess företrädare:

Namn: .....

Datum: .....

Underskrift ([2]): .....

([2]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.

BILAGA VI

FÖRLÄNGNING AV BEVARANDET AV ELEKTRONISKA BEVIS

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 ([1]) ska mottagaren av intyget om en europeisk bevarandeorder utan onödigt dröjsmål bevara de uppgifter som begärs. Bevarandet ska upphöra efter 60 dagar, såvida inte den utfärdande myndigheten bekräftar att en efterföljande utlämnandeorder har utfärdats. Inom 60 dagar får den utfärdande myndigheten förlänga bevarandeperioden med ytterligare 30 dagar om det är nödvändigt för att göra det möjligt att utfärda en efterföljande utlämnandeorder, med hjälp av det formulär som anges i denna bilaga.

AVSNITT A: Utfärdande myndighet för intyget om en europeisk bevarandeorder

Utfärdande stat: … .....

Utfärdande myndighet: … .....

Den utfärdande myndighetens ärendenummer: … ..... .

Om annan än den kontaktpunkt som anges i intyget om en europeisk bevarandeorder, den myndighet/kontaktpunkt (t.ex. centralmyndighet) som kan kontaktas för alla frågor som rör fullföljandet av intyget om en europeisk bevarandeorder:

Namn och kontaktuppgifter: … .....

AVSNITT B: Mottagare av intyget om en europeisk bevarandeorder:

Mottagare: … .....

Adress: … .....

Tfn/fax/e-post (om känd): … .....

Kontaktperson (om känd): … .....

Mottagarens ärendenummer (om känt) … .....

Berörd tjänsteleverantör (om annan än mottagaren) … .....

Eventuella andra relevanta uppgifter: … .....

AVSNITT C: Information om tidigare intyg om en europeisk bevarandeorder:

Uppgifternas bevaras i enlighet med det intyg om en europeisk bevarandeorder som utfärdades den ….....
(ange datum för utfärdande av ordern) och som översändes den …..... (ange datum för översändande av ordern) med ärendenummer …..... (ange ärendenummer) till ….....

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 118).

AVSNITT D: Förlängning av tidigare bevarandeorder

Skyldigheten att bevara uppgifter enligt det intyg om en europeisk bevarandeorder som anges i avsnitt C förlängs härmed med ytterligare 30 dagar.

Underskrift av den utfärdande myndigheten och/eller dess företrädare:

Namn: ….....

Datum: ….....

Underskrift ([2]): ….....

([2]) Om det decentraliserade it-systemet inte används, lägg också till en officiell stämpel, elektronisk stämpel eller likvärdig autentisering.